

ժամանակակից հայ գրականության հավաքածու @նթերցողի համար

www.բնագիր.am
4

X ԿԱԳՐ/ՎԱՅՐ ԿՅԱՆ **Կարեն Ղարսյան**

X FRAMES/SEC by Karen Karslyan

Երևան 2003

X ԿԱԴՐ/ՎԱՅՐԿՅԱՆ Կարեն Ղարսյան

Ց ա ն կ

X ԿԱԴՐ/ՎԱՅՐԿՅԱՆ.....
ԱՆՁՆԱԴՐՎԱԳՆԵՐ.....
NEW YORK.....
ԽՈՌՈՉՆԵՐ.....
ՆԱՑԻՍ.....
ՊՈԵՏԻ ԿԱՐԴԻՈԳՐԱՄՍԱՆ.....

խմբագիրներ՝ Վիոլետ Գրիգորյան
Վարամ Մարտիրոսյան

Այս համարը ընդգրկում է միայն Կարեն Ղարսյանի ստեղծագործությունը:

Չրապարակումը հովանավորել է ՀՀ-ում ԱՄՆ դեսպանատան հասարակայնության հետ կապերի բաժինը:

X ԿԱԴՐ/ՎԱՅՐԿՅԱՆ

ReadMe:

«X Կադր/Վայրկյան» վեպը *Ֆրեյմների տեսությունը* գրական չափաշխարհում վերարտադրելու փորձ է: Մարվին Մինսկու այս տեսությունը սկզբնապես նախատեսված էր հաշվիչ մեքենաներում արհեստական ինտելեկտի ձևավորման համար, ինչին որպես մոդել է ծառայել մարդկային ընկալունակ մտածողությունն իրականացնող անթիվ կադապարների հիմնարար համակարգը: XX դարի երկրորդ կեսից սկզբնավորվում է մարդուց համակարգիչ ուղղորդվածությամբ տրանսֆեր, այն է՝ համակարգչի ինտենսիվ անտրոպոմորֆիզացիա: Արդեն այսօր պոստպոստմոդեռնիստական կնքված ժամանակաշրջանը վկայակոչում է այդ կլոնավորման հսկայական պահանջարկ ունեցող արդյունքների մասին: Այդ միջոցին, սակայն, զարգանալով մարդ↔համակարգիչ դիալոգիզմի՝ տրանսֆերը գնալով նախանշում է հակառակ պրոցես՝ մարդու կոմայուտերիզացիա: Այսինքն՝ հիմնարար դատողության սկզբունքների փոխանցում գրեթե անտրոպոմորֆիզացված համակարգչից դեպի մարդը. վերջինիս մեջ արհեստական ինտելեկտի տարրերի ներմուծում, շատ դեպքերում *փոխարինման* կարգով:

Այժմյան համակարգիչ→մարդ դիկտատուրայի պայմաններում տվյալ ստեղծագործությունը ներարկում է մարդու *վավերական* ֆրեյմային դատողության սոցիալիզացիայի, գեներացիայի և ռեգեներացիայի բազմաշերտ դիսկուրս:

Ֆրեյմների հոսք:

Մի խոսքով. սա մարդու անտրոպոմորֆիզացման փորձ է:

Փորձում էինք այնքան վատ անել, որ ստացվեց՝ լավ:

Мотор.

Кадр x

Дубль 132003

Камера!

Դո

Ծիրանի ակոս

կզակին

դենքի այտերին

մեկական մանկական տարիքի

սեռական շրթունք

լեզվիս համար գրպանիկներ

մի քիչ սպասես անուշիկս

խաղամ երևի էլ հետ չգամ

Կախարդական անհամբերությամբ

չափազանցնել

ու բուն նյութից

հեռանալ

փախնել ու

ինքնախաբերությամբ զբաղվել

Արվեստը պիտի

չքանա վերանա

ինչ եղել չի եղել

Բայց ինչո՞ւ

Չպրծնի՛ ուղղակի չլինի

Բավականաչափ ուժեղ չենք

այդպես անելու համար

Ոչ էլ բավականաչափ թույլ

Միջակություններ

Հոգնեցուցիչ

Փիլիսոփաներ

Հոգեբաններ

Գլուխգործոցներ

Գլուխգովաններ

Քաբական գործիչներ

Հոգևոր ծայրեր

տաղտկալի յոգեր

ծեռնունայն ձեռնարկատերեր

ծակեր

Փառամուլներ

Եսասերներ

Չնչինություններ
Ոչնչություններ
Որ մի բան են արել միայն
ՉԵՆ ԱՐԴԱՐԱՑՐԵԼ
Երեք հազարամյակներ շարունակ
Անհաշվելի տիրաժներով
Չիսուսին խաչող քրիստոնյաներ
Խաչված Քրիստոս կախված
Շարժվող պատերից
Անշարժ պարանոցներից
ՓԱԽՏԻՏԻՆԵԼՈՎՈՒՆԴԵԼ
Աստված է այն ինչ
չի եղել չկա չի լինելու
Ա Ս Տ Վ Ա Ծ
ԻՄ
Ա Ն Դ Ա Ռ
Ն Ա Լ Ի
Է
Էլ աստված չենք

Ուրբաթ 13 ապրիլ 2001

ր առաջ երեկ երեկոյան մայրամուտի ժամանակ արևը տանձանման արցունքի տեսք ընդունեց դողաց ու կաթեց դեպրեսիայի մեջ առանց երաժշտական նվագակցության գույները փոխվեցին տեղերով մի նեգր թթվային անձրևի տակ վերածվեց սպիտակամորթի նրանից վերցվեց *white balance* քաղաքի աղմուկից հեռու դեպի մի արվարձանային դաշտ է փոքրիկ Յիոն իր փոքրիկ ընկերուհուն վերցրած փախնում նրանք միմյանց դեմ դիմաց կանգնած են նայում իրար աչքերի մեջ պտտվող երկրի կտորի վրա արշալույս Յիոն իր փոքրիկ ընկերուհու միակ աչքի կանաչ բբի մեջ տեսնում է իր մուգ շագանակագույն բբերի միջից ծագող արևն ու մի լավ տռուն ձայնով ու գարշահոտ սակայն փոքրիկ ընկերուհին ծիծաղում է և օպերատորը երեխայավարի ու խոր հոգոց հանելով նայում է իր ժամացույցին SAT 14

Մա Մա Մա սա դա նա դրանք սրանք նասկի շալվար մարզանք դուշ նախաճաշ տապակած կարտոֆիլ համեմված ատամնամածուկով ժամանակ չկա դես ու դեն թե՛յ Թա՛կ-թրխ կորանջ ՊԻԲ ՊԻԲ ՊԻԲ ոտքն ուժեղ կպավ բազկաթռռի ոտքին պայմանավորվել շարունակել սուրճը ժամը՞ թեթև սվիտեր ուսապարկ դռնից այս կողմ այն կողմ դուրս տանը մոռացած հազար ու մի բան ես չեմ աստուտում դեպի կանգառ աղոտ պլաններ բարև դասախոսություն ամերիկյան երաժշտության վերաբերյալ XX դարի ձրի փող վերցրի մինիբուս վախ փսիտանալիտիկ հիպնոսից ճանապարհորդական ռելիեֆներ ամեն անգամ այլ ճանապարհ նույն ելակետից դեպի նույն վերջնակետը եթե մինիբուսի մեջը քնի էլ անցներ ճիշտ պահին կարթնանար ու կիջներ ու աչքերը փակ քաղաքի այդ ամենամարդաշատ ու աղմկոտ (երևի թե կրկնեցի) մեքենաշատ գալարուն մասերի միջով կհասներ ոչ բուրգերի ոչ զիկկուրատների ոչ ռոմանական ոչ գոթական ոչ նեոկլասիցիստական ոչ բարոկկոյի ոչ մոդեռնիստական ոչ հելլենիստական ոչ պոստմոդեռնիստական ոչ բյուզանդական ոչ կլասիցիստական ոչ ֆունկցիոնալիստական ոչ օրգանական ոչ ռացիոնալիստական ոճի պատկանող Երևանի Վ Յ Բրյուսովի անվ Լեզվաբանական Զամալսարանի նախկինում մոտավորապես օտար լեզուների ինստիտուտ կոչվող այս շինությունում ուսում են առնում մեծ քանակությամբ աղջիկներ իգական դպրոց XXI դարի Լեսբոս (գրեթե այդպես էլ ուսանողները կոչում էին այն Լեզբոզ) ամենևին էլ ոչ

մի անգամ ճիժն իր էրոտիկ երազներից մեկում տեսել էր ինչպես է երեկոյան կողմ մուժն ընկնելուն պես Լեզբոզի կարմիր կտուրը վերածվում մի հսկայական էլեկտրական լամպի ու հրավառ կարմիր լույս արձակում շուրջը մինչ այնտեղ ցերեկը սովորող աղջիկներից ամենահամովները ձեռքներին կարմիր կրակ շնչող մոմերով նրան տանում են շենքի ներսն ու վերջակետի փոխարեն խորհրդավոր ժպտում ճիժը վեր թռավ ու զայրույթով նկատեց որ հաստատ ուշանալու է օֆ նորից վեր կենալ շատերն էին այդ առավոտ արդեն ոչ միայն վեր կացել այլ նաև մտել օրվա փուչ հորձանուտի մեջ խորասուզված իր ընկերոջն այստեղ անհամբեր սպասող երիտասարդը մեզ արդեն կիսածանոթ հումանիստը¹ թեև ուղիղ մեկ օր առաջ նա վերջին անգամ ոտք դրեց այս համալսարան որպես ուսանող հումանիստը անհամեմատ հաճախ էր շփում ունենում դեկորատիվ սեռի ներկայացուցիչների հետ և՛ ստիպված և՛ հակառակը և՛ զուգարաններում և՛ մեմակ և՛ երազում և՛ բոլոր այլ միջոցներով գալով ոչ վերջնական եզրակացության որ կանայք նա գլուխը վեր բարձրացրեց տեսավ անոճ շինության կարմիր կտուրը որը տարակուսանքով իրեն էր նայում ու գանգատվում իր արագընթաց ժանգոտումից

Լեզբոզի մուտքի մեծ դռան վրա գրություն կար ՄՈՒՏՔԸ ՄԻԱՅՆ ՈՒՍԱՆՈՂԱԿԱՆ ՏՈՄՍԵՐՈՎ չափից ավելի վստահելով տրամաբանությանը կնամոլ շատ ուսանող ու ոչ ուսանող երիտասարդներ և ոչ երիտասարդներ փորձում էին մուտքից հանգիստ ներս խցկվել *իրենց* բուհերի (երբեմն նախկին) ուսանողականներով նրանք սակայն անխնա դուրս էին շարտվում գոռգոռացող պառավ պահակների կողմից թերևս կանացի տրամաբանության նմուշ մաթեմատիկոսներ ֆիզիկոսներ աստղագետներ ծրագրառողներ բնատգետներ երաժիշտներ նկախիչներ սպորտսմեններ կամ ռոքեր-բոքերներ կամ ուղղակի անբան ռաբիզներ² տուրիստներ և շատ այլ երկրաքերներ

¹ այսպես էին կոչում հումանիտար գիտություններ ուսումնասիրող ուսանողներին

² Նրանք չափից դուրս են մտածում ստերեոտիպներով իրենք իրենց մասին անգամ ունեն ծայրահեղ ստերեոտիպային կարծիք նրանց կարելի է անճաշակ ճչացող ու միատեսակ հագուստից ճանաչել քաղաքի բնակչության այն մեծապես գերակշռող մասն են կազմում որը հասարակության մեջ անհատական առանձնահատկությունների դրսևորումներ համահարթող կուռ գործոն է նրանց գրի չառնված ուսմունքի մեջ (ֆիլիստերներն առանձնանում են դրա կատարյալ բացակայությամբ) շատ դեպքերում ծաղրանքի է առնվում ուսումը (թեև քիչ չեն պսևվորուսանող անգամ պսևվորինտելիզենտուալ դասախոս ռաբիզները որոնք ժամանակի ընթացքում վերածվում են կվազիռաբիզների և մասնակիորեն մեկուսացվում նրանց շարքերից) և քննադատվում հայացքների ազատությունը պաշտելով ավանդականությունը բորբոսնած իբրազգայինը սակայն նրանք համոզված են որ իրենց ձեռքում է գտնվում բացարձակ ճշմարտությունը և դրանից էլնելով կարծում որ ազատամտությունը նշան է բացարձակ ճշմարտության չիմացության որի հաշվով տարածայնություններ նրանց միջև գրեթե չեն

Տրամադրություն անգամ չկա իր գրավչության հաճախելիության տեսակետից անտեղի համեմատություններ կատարելու ասենք լոնդոնյան Մադամ Տյուսո քանդարանի հետ մանավանդ որ ինչ-որ մեկն այժմ թերևս քթի մեջ քոր զգում ու մատ էլ չասած ձեռք չունի այն քչփորելու համար արևը ջանաբար քաղաքն էր թխում իսկ թխվածքի անունը երևան որտեղ գտնվող հարյուրավոր ուսումնական հաստատություններից համեմայն դեպս այս մեկը տարբեր տարիների ու ամիսների առավելագույնս է տվել Միսս Հայաստաններ և անգամ Միսս Կարեն Ղարսյաններ 6-7 րոպե ուշացումով ուրվագծվում է հունամիստի ընկեր ճիժը³ ո՞ւր ես կներես սենց-նենց իսկ երեկ մինուս 16-րդ կադրում էի երկար լռվել գործ-մործ լավ ինչպե՞ս ներս մտնել ու մինչ նրանք տարբերակներ էին առաջարկում միմյանց շուրջը զվճնող կանայք ոտից գլուխ գնում էին այդ երկուսին որոնք իրենց տղամարդկային գրավչությամբ ու կրթվածությամբ բավականին հույսեր էին ներշնչում ծերուկ դասախոսներին քաղաքի երակներում էլեկտրականություն քաղաքը պատված արյամբ քաղաքաբնակների երակներում արյուն քաղաքաբնակները պատված էլեկտրականությամբ վառ լուսավորված արտասահմանյան գրականության մարդաշատ ամբիոնում իր լուսանկարը հուսակտուր փնտրելիս նա լսեց ամբիոնի վարիչի հեռախոսազանգաբարո խոսքերը թե հնարավոր է ինչ-որ աղջիկներ են այն փախցրել ինչին հունամիստը պատասխանել էր թե լավ է իր առնանդամը չեն գողացել ներկա գտնվող դասախոսներից հիսունին մոտ կենսուրախ *ը հրճվում էր այն հանգամանքից որ դեռևս ոչինչ կորած չէ և նրա բզկտված բերանի խորքում պսպղացին բազմակետածև երեք ոսկե սեղանատամներն ու թաքնվեցին ծխացող հաստիկ գլանակի կուլիսներում մի քանի օր անց նման մի գլանակով իրեն պայթեցրել էր մի բենզալցակայանի հետ միասին գիշերով

Արևի տակ համալսարանի առջև և ընկերների շուրջը չտեսնված աղմուկ էր տիրում աշխույժ գրույցները միախառնվել էին վերածվել բոլորին բոլորովին անհասկանալի մի լեզվի կամա թե ակամա ուշադրությունը սևեռվում էր ժեստերի լեզվավաբանության յուրօրինակ ճյուղի Ֆեմալանի (Female Sign Language) ուսանողուհիների անընդմեջ ծիծիկուլյացիաների տուտուզիկուլյացիների վրա օ այդ հեռակառավարման վահանակները ոմանք թեև նստած մարտկոցներով ճիժն

լինում կամ հարթվում են վերոնշյալ ձեռքի ներքոնշյալ ոտքերի կամ առհասարակ չնշված բայց ակնարկված օրգանների ու իրերի միջոցով իսկ նրանց «հոգևոր հայրերը» հիմնականում ժամանակին բազմիցս դատապարտվածները պատրաստ են ամեն գնով դարեր շարունակ կարկառուն փիլիսոփաների անարդյունք մաքառումներով այդքա՞ն փնտրված ճիշտը ձեզ հրամցնել ահա՛ թե որտեղ է այն Ավելի երջանիկ հանգամա՞նք Շտապեցեք տեսակցության հարուստ ընտրության պայմաններում այլընտրանք չկա

³ Ճշգրիտ գիտություններ ուսումնասիրող ուսանողներ

ավելի անգթորեն էր տանջվում թրջվում իր ուշացման պատճառով քան սպասել ատող հունամիստը նախկին ուսանողը վերջինս պատրաստվում էր ասպիրանտական քննությունների և ներս թափանցելու պլանն արդեն մշակել էր ուշ էր դասախոսությունը շուտով կսկսվի մնում էր գործել

Ստացվե՛ց

Ներսուն ճիժը զուսպ հետևում էր անցուդարձին նա նոր հասկացավ որ դրսում կանգնած աղջիկները տղա կացնելու ավելի չնչին հույս ունեցողներն էին ներսում դաշտանահոտերի և անտիվամպիրանտ օժանելիքների տհաճ խառնուրդ էր ի գարնանս ճիժի տեղ-տեղ նրա աչքին էին գալիս կուրացուցիչ դիզայններով ք/փ/այլող նվերների տուփեր «Լի էրոգեն գոտիներով!» որոնցից ոմանց հետ հունամիստը ծանոթացրեց ճիժին «Վերջը ստացվե՛ց Տես ու թռի փողի հետևից» ասաց հունամիստին մոտեցած մի կենսուրախ աղջիկ ու ցույց տվեց իրեն իր քաքոտ հետույքը ձեռքերով առանց թղթի սրբելիս պատկերող լուսանկարը դեմքը տարրորշելի էր ինչպես և պայմանավորվել էին նա պահանջեց իր արդարացիորեն վաստակած գրազը \$50 հունամիստը հազիվ տեղը բերեց թե ինչ գրազի մասին է գնում խոսքը նա աղոտ կերպով մտաբերեց մոտ 5 տարի առաջ կնքված այդ գրազը դեռ նոր էր ընդունվել համալսարան թեթևամիտ մի լակոտ էր կասկած էր հայտնել թե այդ աղջիկը նման բան չի անի թեև անկոմպլեքս է ձևանում ախր դա շատ վաղուց էր հիմա հունամիստին այսքան անգամ չի հետաքրքրում ով կանի ով չի անի հետո կանի և այլն «Դե մի էդքան ժամանակ էլ դու սպասի մինչև 50 բազսդ տամ» վրդովվեց հունամիստն ու թողեց գնաց աղջիկն այդպես էլ մնաց իր քաքոտ դիմանկարը մատների արանքում ու մի արցունք էլ թարթիչների արանքում էր դրդողն աշխույժ միջանցքները միմյանցից բաժանող ու դեպի աստիճաններ տանող գրաֆիտիի զոհ կամարներից մեկի մոտ անհաջող լուսավորության տակ ֆազապուրծ ճիժին ընկերն իր ծանոթացրեց մի աղջկա հետ որը եզակի համբավ էր վայելում նույնքան վարպետությամբ ինչպես ոտքերով այդ աղջիկը կարողանում էր քայլել իր վիթխարի ծիծիկներով վազել և լավ վարձատրման դեպքում կոտրված ապակիների վրա ռոքնռոլ կպարեր միայն թե գրգռիր այդ կրծքերն ու կողքի քաշվիր հունամիստն ուղղակի ողջ ուժով դեպի լսարան էր քարշ տալիս ճիժին որի մոտ անործիների շրջանում սպանիչ ցավ էր սկսվել քիչ առաջ որոշ աղջիկների ձեռքերը ծանոթանալու ժամանակ սեղմելուց

Սկսվել էր նաև դասախոսությունը կլանված ունկնդրում լսում ենք ջոն էդրնս տրատրատրա հենրի քաու ահա թե չարլզ այվզի մոտ ինչպես ստացվեց քոփլենդից մի կտոր ֆելդման ստրավիսկի քեյջ բլա բլա բլա

- You must be tired I guess or
- Նո նո վի հեվ թայմ!
- Sorry?
- Վի հև անլիմիթիդ թայմ
- Haha ohk

Ակադեմիկոսի պատասխաններից շոյված ու Հայաստանում իր համար աննախադեպ ուշադրության կենտրոնում գտնվող միջին տարիքի ամերիկացի John S Cheeks շարունակում է իր դասախոսությունը գլուխ չհանող ճիժին ժամանակ առ ժամանակ թարգմանելիս հունանիստը քիչ շեղող շշուկ էր տարածում լսարանում սակայն դասախոսող այս բարեհամբույր Սանտա Կլաուսը⁴ հազիվ էր հանդուրժում նամանավանդ երբ միստր Քեյջի տարօրինակությունների մասին էր հափշտակված պերճախոսում⁵ prepared pianoյի ելևէջների ներքո բայցևայնպես մի դասախոսական սկզբունք ուներ այն է կարգապահությանը վերաբերող դիտողության փոխարեն նա շրջվում էր մեջքով դեպի լսողները ու տռում էր և այդ մեկ տեռը բավական էր կարգապահությունն ապահովելու համար մինչև դասընթացների վերջ ու թեև ուսանողները բերանները փակելու փոխարեն քթներն էին փակում այնուամենայնիվ այլևս ամենևին ցանկություն չէին ցուցաբերում կրկին ենթարկվելու նմանատիպ էքսպերիմենտների «Ինչ ասե՞ց» շշուկով հարցնում է ճիժը «Սսսսսսս չասեց տռեց» շորի տակից ջղային շշուկով պատասխանեց հունանիստը «Ինչ տռե՞ց» անգթորեն շարունակում էր հետաքրքրվել ահագին դոզաներով անգլերեն լեզվից ու իգական սեռից շշուկած ճիժը «ՍՍՍՍՍՍՍՍ» լուռ է դասախոսությունը կարծես ավարտվեց մի փոքր դատարկ հարց ու պատասխանից և հայտարարությունն բոլորը հրավիրված են Կոմիտասի անվան կոնսերվատորիա ապրիլի 22-ին կենդանի կատարումներ ունկնդրելու! Ձը-րի Բուռն ու շռայլ ծափահարություններ (իսկ որոշ աղջիկների մոտ անգամ հաղթահարվեց օդային սեռական շրթհամբույրների բարդությոը ամուսնանալ հետն ու չվել Ամերիկա) դռնից անդին կանգնած որոշ պուցանողուհիներ տարակույս հայացքներ են փոխանակում այնուամենայնիվ արժանվույնս հատուցեց նրան պատճառած անհանգստության համար հունանիստն իր ծափահարություններով ու

⁴ ամերիկյան կառավարությունը սրտառուչ մտահոգությամբ Խորհրդային Միության փլուզումից հետո վերջինիս հսկայական տարածքներ անվերջ Սանտակլաուսներ էր առաքում

⁵ նոր մատներս պատահականորեն հայտնաբերեցին որ պ-ի ու ճ-ի միջինը գ-ն է

ատամնաժախտներով Բրավո բռավո մաեստրո լսվում էին գըրե՛յթ հումանիստի հայացքը Բրավո բռավո մաեստրո լսվում էին գ հումանիստի հայացքը պատահաբար ընկավ Բրավո բռա՛ ընկերոջ վրա WoW ում մտքով անցներ Բրա՛ ճիժի աչքերի սպիտակուցները բնից դուրս էին ցցվել և ի տարբերություն ջրիկ Ջիմ Քերիի դերը խաղացած Դիմակին դրության լավ փքվելով վերածվել էին կնոջ լքոտ կրծքերի իսկ բիբերը գրգռված կարծր պտուկների հումանիստն ինչ-որ տեղ սովոր էր դրան ու ենթագիտակցորեն արդեն իսկ ակնկալում էր նման վախճան սակայն մտահոգողը ընկերոջն իբրև կույրի ուղեկցելն էր կանայք գերազանց գիտակցում են իրենց մարմնական կոզիրների դերը և դրանք ի տարբերություն վախկոտ խաղաթղթամուկների ռիսկով ցուցադրում են երբ մտքներին փչի կամ չփչի խառը անցավ հուսահատ հումանիստի մտքով ԱՌԻ՛ հումանիստի ծայնի ուղղությամբ թեքվելով ինքնամոռացության մեջ ճիժն իր կաթկթող լեզուն դուրս էր հանել ու աննկուն կրքով փորձում էր քսել այն իր «բիբերից» որևէ որևիցե մեկին առաջին հայացքից թվաց գոռժն անհուսալի է Սակայն փառք աստժո մինչ լսարանը գնալով երկու ընկերների նկատմամբ անտարբեր դատարկվում էր Cheeks-ի հետքերով ավելի ու ավելի էր զգացվում ինչպես են կամաց-կամաց հարթվում կարկամած ճիժի ֆիզիկական պրոբլեմները հետագայում նա ախորժալուր հնարներով պատմում էր որ իրեն այդ պահին

Բոլոր (անտի)ճանապարհները (անտի)տանում են (անտի)տուն

Ֆիզի(ոլոգի)կական մարմինների քանակի բազմապատկումը ուղիղ համեմատական է հոգևորի նվազմանը և հակառակը հակահակառակը և ընդհակառակը

վաղ մանկության հասակում կոճի զույգ թելերը մի ծայրից կապած օդում շորորացող մայրիկիս կապտած պտուկներին իսկ մյուս ծայրը մի ձեռքիս մեջ բռնած ես զբոսնում էի բառադատարկաբանության օվկիանոսների վրայով թռչկավազվզող աչքերով մինչև խեղճ հայրս մի տեղից ինձ համար փուչիկի փող ճարեր

մտնենք համերգ թատրոն կինո հեռուստատեսություն թերթեր

թանգարան բանտ ռադիո հիվանդանոց լաբորատորիա

գրադարան գործարան աստղադիտարան գժանոց ինտերնետ

*մեջս պոպոքի կեղևի մեջ տեսնենք էլ ինչ կարող է մարդու մտքով
անգամ չանցնել գնանք քնենք չքնենք գնանք*

ԳՐԱՊԱՅԵՍՏԱՄԱՍԵՐ

Բարև ձեզ կներեք ստորակետ ունե՞ք

Տարել են մի քիչ ուշ հանդիպեք

Բութ վերջակետ...

Ծ այ դա վերջին բազմակետն էր

Գրախանութներ մտան ու ժամանակները խառնվեցին իրար սնահավատ ընկերներն
իրար կորցրեցին ճիժն առաջին գիրքն աչքերը փակ շոշափելով ընտրեց Նահապետ
Քուլչակ գրքում պատահական էջում 66-րդ հայրենը բացեց (666-րդը ցավոք չգտավ)

Մահալօքս ի վար կուգի

նայ տեսայ լաթեր լըւացած

Ի յայն լաթերուն միջին

լըւացած շապիկ մէր փռած

Իր կուրծքն էր դալէն քաշած

ու թեզնիքն էր մատնեհարած

Ատոր տէրն ի յի՛ս պիտէր

զիս հազար դեկան դա գնած

Բան չհասկացավ ճիժը նրա բախտից կար բավականաչափ քանակությամբ
ռուսալեզու գրականությունն ինչքան քեֆդ տա զգացե՛ք ձեզ ինչպես մթնոլորտը
Փարաջանովի տուն-թանգարանում ասաց նրանց ճանաչող կինոսեր
գրավաճառողուհին կանգնեքանգնեք [gradaranner@ karox en zbaxetsnel](mailto:gradaranner@karox.en.zbaxetsnel) Asttso tapur
tex@ տեղեր կան այնքան որքան կան տեղի հավակնորդներ թափուր տեղեր ավաղ
չկան աշխարհում չկա ոչինչ բացի տարբերություններից անգլուխ ոտքերը վեր են
կենում ծաղիկը նվեր է ինքն իրեն վիսշրյը ֆօռնը բլըժէնստվը պը էպիկու մարդու
Իմացությունն նրա հնարավորություններն ու միջոցները ջերմոցի ծփացող
ապակիների ներքո նա խենթացած հոտոտում էր նրա ողջ մարմինն ուժգնորեն
ներշնչելով նրա ողջ մարմնով մեկ ցանած մարիխուաման հոտոտելիս նրա
հրեշտակային դեմքին հասնելով նա կորցնում էր հսկողությունն ու շնչահեղձության

չափ հոտոտում և քթանցքները հանկարծ ուռեցին նրանց մեջ էին խցկվել ղժժացող իր նորապսակ կնոջ զույգ աչքերը հունանիստը անցավ այլ գրքի (երևի քաղվածքների հետքերով) թեև միսիս ուրթերսը դա նկատեց այս երկիրը լավն է ես ինքս էլ լավն եմ և մենք բոլորս լավագույնն ենք դու ապուշ ես աշխարհի երեսին նմանը տրաքես չես գտնի ուզում իրեն նոր զգեստ է գնել ու պտտվում է սիրեցյալի դեմը ինչպես երկիրն արևի շուրջ ինչպես մանուշալ ֆոկուսն օբյեկտի շուրջ այդ կինն ինձ ասաց ամենայն ամենայն բարիքի փոխարեն Իմացության ճանապարհին մենք կորցնում ենք զարմանալու ունակությունը փոխարենը զարմանալով մեզ համար նորանոր երևույթներով պատկերացրեք թե դուք քսանհինգ տարեկան եք և ձեր ձեռքերում կա մի դյուժին վրձին – ինչպե՞ս կվարվեիք նրանց հետ che sera sera ՆԱ սկսեց ծիծաղել և կորցրեց իր ատամնաշարերի հաշիվը ես ցնցվեցի ասես ձյուն էր մաղում ամառվա կեսին ՆԱ սկսեց ծիծաղել և կորցրեց իր ատամնաշարերի հաշիվը ՀԱ սկսեց ծիծաղել և կորցրեց իր ատամնաշարերի ՀԱ սկսեց ծիծաղել և կորցրեց իր ատամնաշարերի հաշիվը ես ցնցուղվեցի ասես Ֆորունի սյուներն էին տապալթափալվալվում I dont think theyve heard of anything that wasnt on TV less than a week ago դժժժբբբբբ man delights not me սպասի գալիս եմ no nor woman neither though զահրումար խոհականությամբ կարծես մի աստված sui appetens alieni profusus²¹ հաղորդակցությունը առողջությունն է հաղորդակցությունը երջանկությունն

Հաղորդակցությունն մռթմռթաց նա muddled Armenians and Turks սահմանել ասել է թե սահմանափակել ISBN 0-0000-0000-0 խորտակվող նավից կցված սավառնող մարդիկ Թո՛ղ լինեն ավելի շատ օվկիանոսներ ավելի շատ բարձունքներ ավելի շատ պատերազմներ ավելի շատ եղեռներ միանգամայն ճիշտ է իսկ ես դույզն-ինչ չեմ մտածում թե ինձ ինչ ես գալիս – կին քույր մորաքույր հայր կամ մայր – կամ projdite mimo nass i prostitute nam nasche stschastje *Պատասխանեք հարցերին* 1) Qui est Lucie? Երևի «Господа присяжные заседатели я здесь человек свежий» <DIR><Aname=1></A><H₂O>I</H₂O></DIR> անցյալի արվեստը արվեստ «չէ» այն արվեստ «էր» այն մեր մեջ առաջացնում է «հնէաբանականի» էմոցիաներ արվեստը չունի ո՛չ ապագա ո՛չ անցյալ հետևաբար այն հար այսօրեական է /PRE></PRE></BOD Y></HTML> Î í à î ÷ â â è ä í î í â é ò ù à ù à Здесь никого нет верно? (Пересекает время) Ա՛խ թղթ մարդիկ ի՞նչ են առանց ձեզ հույժ մարդիկ – քոսոտ հունանիդներ կամ հըմ հակառակը մտածո՛ծեց հունանիստը երբեք չէր հավատում մենախոսության գոյությանը արա դե լավ էս ճանջերը արդեն ճիժն իր աջ ականջը դրել էր մի գրքի վրա ու լսում էր հենց այդ պահին ինչ էլ լսեր կլիներ ամենաօբյեկտիվ կարծիքը տվյալ գրքի մասին նա համառորեն ձգտում էր դեպի այն ամենն ինչը քիչ թե շատ հեռու էր իր ընտրած մասնագիտությունից հոր հետքերի հոտն էր գալիս սակայն ավելի էր խորացել այդ

ընտրության մեջ բանակից ազատվելու համար ասպիրանտուրայից չեն տանում ճիժը նաև առանձնահատուկ սեր էր տածում իր վրա նստող որոշ միջատների նկատմամբ և հանուն զատիկների ու թիթեռնիկների հյուրընկալելուն ստիպված հանդուրժում էր ամենատարբեր ինսեկտա նոն գրատաների ներկայությունն իր մարմնի վրա իսկ հենց հետևանքում տառապի ավերգիայով բացատրությունը դրա միշտ իր գրպանում կա ու կա իրեն զգում է այդ պահին ինչպես Կարմիր վարդը դաշտի միջին համոզված որ աստված իրեն լսել է և զատիկների ու թիթեռնիկների ու դաշտերում ծաղիկ հավաքողների համար պայմաններ ստեղծել

Ոնգեղջյուր արևարտացուլքը հոսում էր մակերևույթով ճահճի (ճահճի գունալուծումը – իմպրեսիոնիստական արև ու երկինք) ու ընդհատակյա սուզվում էր ստվերն արևի հանգստավայրեր պանսիոնատներ մորեխ աստիզմատիզմով տառապող արև նայում է երկրի վրա երկինք-խոշորացույցի միջով ու հրճիրճիրկիզվող ամառորր

Մաշտոցի պողոտայի վրա գտնվող գրախանութից փսխվելիս շատախոսելով թեքվեցին Արամի փողոցի ուղղությամբ

«Պոկվես երբ ուր ուզես ամեն հոգս մեզ վրա»

Տուն ուղարկող կանգառն արդեն մոտ էր մի քանի քայլ և ընգերիների միմյանց ականջներում արդարանալը վերջ չէր գտնում քոքտ քոկտ քոքտ կտ քտ կտ (գետնին 10 դրամի մի կեսը) ճիժը ժամանակ առ ժամանակ կարճատև լռությունները լցնում էր քթի տակ «Հայկական ծծերը գրավիտացիայի չեն ենթարկվում» երզը մռմռացնելով իսկ հունամիստն իր ծխախոտի ծուխն էր բաց թողնում ինչպես ջրի մեջ ձուկն ու իր պղպջակների հեռվում նեղացող փողոց

Քաղաքի կենտրոնական հրապարակում գտնվող Նոյյան Տապան թանկ գրախանութում կային շատ գայթակղիչ մեծ ու փոքր թանկ գրքեր որոնք պաշարել էին հաճախորդների թանկարժեք ժամանակն ու իրենց հարյուրավոր թղթե լեզուները շրշեցնելով կախարդում էին միֆական դևերի պես հաճախորդներից մեկը համոզվեց որ մարդիկ ողղակի թե անուղղակի խայթված միջին տարիքի ցիլինդրավոր մեկը գրախանութի խոր անկյուններից մեկում բացած ***ի շատ լուրջ հաստափոր գիրքը պրպտուն հայացք ձգելով մեջտեղի էջերին նայեց նայեց նայեց առանց կարդալու մոռացավ ատամները սեղմեց աչքերը փակեց փոքրացած բբերը վազվզեցին առաջին անգամ բացվող այդ փքուն գրքի միջտեղում մի պատահականորեն ընտրած տող մասնակի բացահայտելով նա սահեց ընկավ էջակրծքերի միջև փոքրացած ունքերը վազվզեցին հետ մնացած տողերը թերթեց մաքուր ճերմակ գույգ էջ տակի կենտրոնական մասում էջապտուկները (տարիներ որևիցե կնոջ քնքշանքներից հեռու) աջ ձեռքը դուրս հանեց իր լորձոտ անդամն ու թրջված կաշին սահեց հետ

ինքնամոռաց ինտենսիվությամբ առաջ այլոք զբաղված էին գրքերից քաղած իրենց մտազուգորդումները մարսելով սերմնագեղման առաջին կաթիլները պարուրածև դուրս շատրվանեցին անհասցե մի քանի գրքի կող հաջորդներն արդեն ծառայեցին որպես էջանշան (պատկերագարդունը շուտով) ժամը՞ տեսախցիկը ֆիքսել էր նրան սպասում էին ելքի մոտ

Երբ մի քանի թուփ անց բանից անտեղյակ ճիժն ու հումանիստը ոտք դրեցին այդ գրախանութ նրանք զգաալի ու բերկրալից վերելք ապրեցին այստեղ գրքերի կողքին թվով գրեթե գրքերի չափ մարդ

Նոյյան Տապան թանկարժեք գրախանութում ասեղ զցելու տեղ չկար ու ձեռնունայն դուրս գալուն պես ճանապարհը ավտոմեքենաների անդադար վազվզուքի պատճառով դեռ չանցած ճիժի ու հումանիստի առջև հայտնվեց մի շլացուցիչ քայլող էակ նրանք կանգնեցին 4 վայրկյանանոց պանորամա Նրա մակրոսեքսուալ զգեստը նրանք իրարից անկախ չնչին տարբերությամբ ալիսայավարի վերծանեցին «Կեր ինձ»/«Խմիր ինձ» միմյանց այդ մասին ինքնաբերաբար ընկան հետևից crawling spider արտաքուստ հանգիստ ներքուստ շտապող բիզնեսմենի փողկապի պես նրանք արագ անցան նրան հետևից զննող *գրախանութիներին* ճիժն առաջ էր ընկել բավականին ու մոտենում էր ՉԹՕբյեկտին դեռ չհասած բայց արդեն կափ-կարմրած անտարորոշելիորեն ինչ-որ փակ բեկորային կոտրվածքով բարև նետեց աղջկա հասցեին բայց օբյեկտը կանգ չառավ թեև իր պրոֆիլը դեպի ճիժը հագիվ թեքելով անգլերեն ասաց այն մերիդ թե ինչ ու արագացրեց իր Քայլերը հո քայլափոխեր չէին պրոֆիլից տոտիկների միջև Քեոփսի բուրգեր էին!

ԱՅԱ՛ (= նրան ճանաչեց հումանիստը դեմքի այն մոտ 1/10 մասից որ ի պատասխան ցուցադրվել էր ու հանկարծ վրդովվեց իր վաղեմի ծանոթի նման անողջունելի վերաբերմունքից առաջ ընկավ ու սկսեց իսկ սա շարունակեց ավելի կոպիտ տոնով անգլերեն հրամայելով որ ռեխը փակի «Ի՛նչ ուզում ես արա՛ տեղը չի՛ բերում (Փոխվել եմ)» հաստա՛տ

Կենտրոնական մաս Չանրապետության Չրապարակ սըր ժողովուրդ իր ամբիոնից մեկին նկատեց ներկայացում նրանք ովքեր իրենց զրուցակցին մինչ այդ բան չէին գտնում ասելու նրանց բառակռվից ոգևորվեցին ոմանք բաց էին թողնում իրենց ավտոբուսը օ համընդհանուր մի հայացք հումանիստի ու նրա վաղեմի ծանոթի միջև շարունակվող երկխոսությունն արդեն – ամենուրեքյան ինտերնետի տվյալներով – դարձել էր ամենաամենջբերելի լկտիության խորհրդանիշը ողջ աշխարհով մեկ փողոցն անցան ու արդեն նրանց բաժանման պահին (ընկնել-մնկնել խորհրդանիշ-

մորհրդանիշ) սրընթաց երկրորդ տեղ իջեցրին իրար հետ վիճող իտալացի ինչ-որ հոր և որդու

Աղջիկը կորավ հետիոտնախառը ինչպես արյունն իր բարձրօրակ տամպօնի մեջ

I hate Armenians մտաբերեց հունանիստը Մերիէնի մշտակա հոգեբանական ֆրեյնը շունչ քաշելիս հունանիստը այնքան էր նյարդայնացել որ ձեռքը անշարժ վեր էր պահել (ինտերնետային ցանցն էր նրա այդ ձեռքը բարձրացրել ի հաղթանակ տարած քֆուրռեսլինգի համաշխարհային առաջնությունում) *ցած անկյունից 2-3 վայրկյան* սակայն նրա միտքն այլ բանով էր զբաղված նա այն հույսով էր որ անեզր մեքենաներն իրենց գոգավոր գունավոր ապակիներով փողոցի մյուս կողմում շվարած ու ամոթից կարմրած ճիժի մոտ իր ձեռքի կանչող թափահարության պատրանքը կստեղծեն ու նա կֆայմի անցնել փողոցն ու միանալ իրեն այսպես թե այնպես արևակնոցավոր անցորդներից մեկը մոտեցավ և ձեռնափով երկու անգամ ուժեղ ապտակելով ջղածիզ հունանիստի ուսին խորհրդավոր կերպով դուրս տվեց կրկնվի կշղկյնԱՆԱՆ ու իր մի ջիպի չափ մարմինն ու մի անտենայի չափ գլուխն անձայն քարշ տվեց աղջկա հետևից

Պոստարդյունաբերության դարաշրջանի ներկայացուցիչ հունանիստի վրդովվածությունը պիտի սառեցվեր նա ճիժին զգվանքով պատմում էր թե ինչպես մի անգամ ԱՄՆ-ից Չայաստան դեռ նոր եկած ժամանակ Թեքեյանի ինտերնետնոցում իր մեյլերը ստուգելուց հետո բռնեց տան ճամփան դուրս էր թռել հետևից մեկն ու կարոտակեզ զոմբի-ժպիտով հարցրել ար յու ֆրըն ըմէրիքը ինքը պատասխանել էր նոու սակայն հարցնողն այնքան չէր հավատում դրան որ դա դիպուկ սև հունորի տեղ դնելով միացավ իրեն հունանիստին և աշնան բեկորների վրայով ինչպես

Սողոմոնյան կղզուց կղզի անխոնջ թռվռացող անհոգ ճպուռները միասին կտրեցին հանդիպակաց բոլոր փողոցները միմյանց զրուցահարելով

Նա Լիբանանից իր ընտանիքի կողմից Չայաստան գոռով բերված հայուհի էր այն հարցին թե ինչ է իր անունը հունանիստը մանկական միամտությամբ խոստովանել էր Արմեն և դա Մերիէնին այնքան էր զվարճացրել որ խելքից դուրս կոնպլիմենտներ էր շաղ տալիս հունանիստի հասցեին կրակոտ սրամտությունների ծաղրանքների համար ու իր սեփական անունը կրկնում էր մէրիէն մէրիէն ո՛չ մարիաննա մէրիէն (հունանիստի ուսը նոր սկսում էր անտանելի ցավել (ամորձացավից ուժեղ))

Սրան հաջորդող հունանիստի մյուս նախադասությանը ճիժը ստիպված էր արդեն արձագանքել պնդելով որ երբ ինքը *քիչ առաջ* բարևեց *դրան* վերջինս ոչ թե ինչպես հունանիստն էր պնդում ասել է «այն Մերիէն» այլ «այն մերիդ» ամուսնացած (լավ բա

արևակնոցավորը դրա թիկնապահը չէր ո՞վ էր) չէ նրանք չէին կարող չմտածել
ինչպիսին և ինչու լինելու շուրջ և այվպեվ վրդովված վիճում էին վրանք վավ վիվվ
վվվվվվ վ վվ հունանիստը հրամայեց տանձիդ չդնես հանկարծ

– Մենք Սպիտակ Ենք –

– Ներկայացուցիչ Արական Սեռի –

– Երիտասարդ –

– Շնորհալի –

– Հրապուրիչ –

Ա Բ Ս Ո Լ Յ Ո Ի Տ

VIVE LA JEUNESSE!

!Explosif!

Le centre de l'univers

La Revolution potentielle

Beaucoup du sexe intense

La plus belle et convulsive et experimentalle á la folie

La plus enviable

La plus

DO IT

Ծերունական իմաստնությունը երիտասարդության պոտենցիան չես փոխարինի

սփոփվում էին նրանք

ու բողբոջարվում որ մենք կմնանք ուտոպիստներ երազելով իդեալի մասին բայց ըստ
էության գարշանք զգալով դրա իրականացումից ընդունելով որ ամեն ինչ հնարավոր
է բայց երբեք չընդունելով որ ամեն ինչ իրականացված է

Ստեղծվել է աննշան մարդկանց ոչնչացման զենքը փրկվեք լրջմիտ հռիռացող
անարտահայտիչ մտասույզ գեղեցկագույն տգեղ անտարբեր տարբեր կենսախիճ
դեմքերով միմիկաներով էկզոտիկ շորերով պատռուված ժեստերով ոտքերով
գոտկատեղերով մերկ կտրում են փողոցներ կտտացնում փողոցներ փողոցներ հո չեն
փողոցներ իսկական Մորզեի այբբենարաններ!

թեքենա աչքերս ու կորցնեն ակնթարթ

Չեյ, գրադարանավարներն ու գրավաճառներն ու գրողները ամենաբարեխիղճ բոզարածներն են

աամեն պահ ընտրության առաջ ու հետևում

ONE WAY

Խոհեմտությունն, այսպես, ամենքիս վախկոտ է դարձնում

Ինչպես կլինի ռուսերեն *մասնակցել ընտրություններին* = КУПИТЬ КОТА В МЕШКЕ
Ինչևիցե,

այս կյանքը ոչ այլ ինչ է, եթե ոչ երևակայության խղճուկ կապկում կամ հակառակը
Վերջապես ֆեն, կամ հակառակը: Քամու մասին ֆիլմ ենք հանում:

Գոյությունն անց էություն

ինդետերմինիզմ

էությունն անց գոյություն

ս պ յ ե ո դ ա լ ա յ

Մի բոպե մի բոպե մի բոպե, իսկ ինչի՞ մասին է գնում խոսքը:

Քանի դեռ չի պարզվում՝ կյանքն ինքն ինչի մասին է, դժվար թե որևէ մեկը սրանից
առավել խելքը գլխին պատասխան գտնի այդ հարցին:

0000000 տարի առաջ 00000000 տարի հետո, մեկ է. պատերազմը

ամենախորաթափանց երաժշտությունն է:

Նիհիլիզմը ժխտողն ինքը նիհիլիստ է

(դե հերիք թարթես. կարգին չի լինում կարդալ, ինձ աչքերումդ արտացոլված եմ
կարդում, համն արդեն հանեցիր... չնայած չէ, սա էլ իր համն ունի)

Աչքերը տեքստի հայելին են

Ծամաճռվել կամ հակառակը. սա երկիր է, ուր սոցիոլոգիական տվյալները ահ են
ներշնչում առողջ բանականությանը: Չայաստանը ի ցնծություն համայն աշխարհի

տապալված հսկայական Անասնաֆերմայի կտորտանքներից է, որոնք արդ
վերամիավորվել են, արդյունքում՝ Անկախ Խոզանոցների Չամախոնջյուն (ԱԽՉ)

ՏՈՒՆԱ, ՈՐՏԵՂ, ՈՐ ԵՄ

Նայելիս կանացի գծագրումներին շվարած հիացքով, հանկարծ օրորվող Կենաց

Ծառից գլխնիվայր կաթեց նրա շնչող մերկ մեջքի վրա, արևն ակնթարթորեն նկատեց
այդ ու, նախանձախեղդ, իր շոշափուկներով սկսեց ներծծել պստիկ ավազանը

հեշտապաշանքի՝ մրցելով հրաշասլաց մարմնի՝ նրբանկատություն քամահրող

ծակոտիների հետ Դե ուրեմն հարց չի կարող լինել գերեզմանաքարի

տեղահանության մասին:

Առնվազն մարդ մնալու համար պետք է լինել ավելին, քան մարդ

Արտասու՛ք: Անձրևի մասին պիտի ֆիլմ հանենք: Լիքը: Միզախառը, թքախառը:
Ամեն ծակում՝ ≈միմի աղջիկ, ամեն աղջկանում՝ ≈միմի ծակ, ամեն այդ ծակում էլ՝ ≈միմի
տղա, որտեղ բոլոր գոյականները x են, իսկ կյանքը՝ իմպրովիզացիա կյանքի թեմայով
ո՞վ է իմ վերջին ընթերցողը ապոկալիպսիսի փլատակների տակ

Գիրք:

դեն նետեց ոտքերն ու երկնքի չափ հսկայական վառ մոխրագույն արևի ներքո քնեց
սյուրարտերում վազքի մեջ: Էջակադրեր կտրեց, թղթապատ զարտուղիներով, կտրեց
կադրէջեր:

Յուճանիստը ժամադրված էր մի աղջկա հետ: Երեկոյի վրա: Մի փոքր կաֆե: Բկները
գարեջրով թրջելուց հետո նրանք միասին գնացին աղջկա տուն: Տունը սարքին չէր:
Լույսերը մարեցին: Որոշումը կայացրել էին. նրանցից ոչ մեկը չկարողացավ հիշել
դիրքի ճիշտ համարը, դրա համար էլ հումանիստը առաջարկեց տալ դրան նոր անուն
«հոթ դոգ» (РАКОМ). նրանք պատրաստվում էին կոխվել շների պես: Իր կարմրավուն
փայլփլուն սուզանավն աղջկա մթին փոսիկում գոյացող օվկիանոսի մեջ խրելուն
պես՝ (Է՛վրիկա, ոռնաց Արքիմեդը, երբ հումանիստի sex machine-ը խրվեց, ճպճպացող
հեշտոցի միջից հեղուկ դուրս ցայտեց) հումանիստը կրքոտ մի հոգոց հանեց ու սկսեց
դանդաղ էյֆորիկ հրմշտոցը: Աղջիկն իր իմաստուն տնքոցներով դիրիժորություն էր
անում հրմշտոցների: Մի անգույշ, ջղաձիգ շարժումից հումանիստի գրպանից
նոթատետրը ընկավ գետին. ջրի ճպոցի ձայն եկավ: Տռփացող հումանիստը,
այնուամենայնիվ, լույսը վառելու ցանկություն հայտնեց, ձեռքը մթության մեջ
խարխափելով տարավ լույսի անջատիչին: Կարծելով, թե գտել է, նա մատներով
շոշափեց քանդած վարդակը: 220 վոլտ հոսանք խփեց: Յուճանիստի բախտը բերեց
այնքանով, որ իր առնանդամն ալարկոտությունից աղջկա մեջն էր թողել. լույսի
արագությամբ անցավ հոսանքն աղջկան: Մինչ հաղորդիչ հումանիստը կհաջողացներ
ձեռքը հետ քաշել վարդակից, աղջիկն էլեկտրական հոսանքի ցնցումների տակ ցռեց
ուղիղ հումանիստի բաց դոշին: Աղջիկը հրաշքով ողջ մնաց:

Անամպ գիշերով տուն գալուն պես՝ հումանիստը հյուրընկալեց իր վաղեմի ընկեր
ճիժին: Յուճանիստը պատմեց իր անփառունակ արկածը, իսկ սրտանց հռիռացող
ճիժը որոշեց այնուամենայնիվ չծավալվել զուգարանում տեղի ունեցած իր
ձեռնաշարժային արկածիկի, կամ, ընդհանրապես: Փոխարենը նա առաջարկեց
խաղալ իրենց հին խաղը: Գիժն ու հումանիստն ու սենյակի պատերն ու
կահավորանքն ու քրտնակաթիլները Rolling Stones-ի Sympathy for the Devil-ի տակ
կուբիստական վոլեյբոլ էին խաղում՝ լուցկով⁶: Նրանք շուտով սեղմեցին միմյանց
ձեռքերն ի ցտեսություն: Իրենց սենյակներում տեղավորվեցին իրենց PC-ների դիմաց,

⁶ ФСК Гомельдрев. ТЕЛ. (02322) 3-13-15. ФАКС (02322) 3-41-44.

ձեռքները անսինխրոն, մինչ խորհրդավոր կերպով դդդրեցին պտուկաշարների
մատներն ու սկսեցին կթել պտուկատառերն ու լիանալ:

Մեր քաշած օրերի հասարակական-քաղաքական-տնտեսական ողորմելի Չայաստանը
օրեծօր հազարներով բնակիչների էր տշում իրենց հայրենիքի սահմաններից դուրս՝
ապրուստ-մապրուստ (կամ Պրուստ կարդալու ժամանակ) ճարելու:

Չքաշեց. մի քանի ամիս առաջ այդ հոսքի մեջ էր տապալվել հունանիստի կյանքի մեծ
սիրո ու հեշտանքի թիրախը:

Գիշերվա կեսն անց, նույն սենյակում: Ստեղծագործական տարերքից հետո շունչ էր
քաշում: L.-ից հիշատակ մնացած երկնագույն մինիշրջազգեստը հագին, հունանիստը
մի երկու շիշ օղի գլխին քաշելուց հետո հարբած կքել էր տոքսիկ ծանրությունից, թե
դատարկությունից, լռակյաց ունայնությունից, սսսս. *թեթևակի ինտերշում*

ծղրիղներով... այդ երկնագույն մինիշրջազգեստի տակից ցաքուցրիվ դուրս պրծած
նրա փռչոտ բդերը անկանոն ու դառը արցունքակոծության էին ենթարկվում: Գարշելի
sentimentից սթափվելով՝ հունանիստը մղկտում էր բուլոբի ու ամեն ինչի հանդեպ իր
արած ու չարած ստորությունների ու լկտիությունների համար

Կ

Հայր. ՕՕՕ՛, Ա՛խջիգս...

Մերիեն. Ես անուն ունեմ՝ Մէ՛րի՛է՛ն: Հագա՛ր եմ ասել...

Մայր. Սովա՞ձ ես:

Հայր. Հա, Մերիեն... Ի՞նչ արիր էն գործը: Էսօր հեջ ո՞ւր քնացիր:

Մերիեն. Քաղաքի տեսարժան վայրերով քիչ մը զբոսնեցի:

Հայր. Դեսքանադներով հարգավ...

Մերիեն. Հավը չեք տալի՞, մա:

Մայր. Դաբազել եմք արդեն... մդածեցինք ավելի շուտ գքաս. հիմա տաքացնեմ:

Շորերի շրշյուն

Ձայն չկա

ճտճրտճրտճ

ճճճճճճ

Հայր. Փոքրիգ բինթիս, գերևա, թե մերժել եմ դեսքանադանը, հը՞... Ա՛յ քեզ քսենոֆիլիա: Ի՞նչ ունես Ամերիգա գորցրած: Ադոր եղած-չեղածն, ախր, Հենրի Թորոն ինքը կբղավեր, թե Ամերիգայի հետ յուրաքանչյուր համագործակցություն մարդու կխայդառագե: Ախր, *Իսգազան* երգրում գաբրիս, հայրենի: Ազադ-անգախ, ֆադլան...

Մայր. Հեսա, Մերիեն ջան, բալաս, կոլադ կբացեմ:

Հայր. Ամեն օր քաքա քոլա, ամեն օր: Բինթիս...

Մերիեն. 200 տարում արել եմ էն, ինչ 20 տարում չի հասցրել *ոմն* Մերիենի հայրը: Իսկ 2 թոպեում՝ *ոմն* Մերիենի մայրը:

Հայրը, Մայրը փորձում են գլուխ հանել:

Օգտվելով առիթից՝ Մերիենը՝ հայելու առաջ կազնած, արևի պես, նայում է իր կրծքերի տեսքին առանց դրսում հագած իր կոֆտայի:

Հայրը թուլացրեց Մերիենի անձնական աթոռի ոտնակներն:

Հայր. The sweepings of (բըխկ) every country including our own!

Մերիեն. Then America's the right place for you!

Հայր. Չափերդ անցար:

Մերիէն. (հոր խոսելաձևը կակաբելով) Հա հա հա: Չի՞ ծառայում արդյոք մարդկային ցեղը ոչնչացնելու ընդունակ միջուկային աղետի ապառնալիքը այն ուժերի պաշտպանությանը, որոնք ձգտում են հավերժացնել այդ վտանգը:

Մայր. Մերիէն ջան, ջնշումը բարձր է, ծաղր մի արա:

Հայրը չէր լսում

Հայր. ... Լավ, դայդին համոզեցիր: Ես ինքս կզբաղվեմ Ամերիգայի գործերով, IN BOMB WE TRUST! (Մենակ թե շուտ սիկտիրո՞ք քաշես): Դըրանց տիրո՞ջ մերը ք... Գղեգավարեն. ինչ իրենց պեղությունը, ինչ իրենց խեղը, մե՛զ են ըրել: Ե՛րբ-ոնց տնգվի՞ մի տեղ պիղի գոխեն:

Այդ միջոցին, հայելու դիմացը կանգնած Մերիէնի խոհուն հայացքը, կամաց-կամաց, սկսել էր սահել ներքև, այնուհետև դեպի իր իրանի սահուն էջքը՝ վայելքների այգի, հայելու մեջ այլևս չէր երևում նրա շուրթերին հետզհետե նկարվող ժպտադեֆորմացիան. երևում էր այն միայն իր պուճուրիկ անուշահոտ բերմուղյան եռանկյունուն՝ թարմ պցիկին, UNITEDSTATESOFAMIRACLE, Կոխեն: Ա՛հ: Կոխ կոխեն: Ա՛: Մինչ Պանամերիկյան ուլաուլաուլաուլապերիպերմեգագիգապոլիմակրոհոհոհոռզագւմ

Մայր. Էն խեղջ գինը մոդդ հիվանդանոց այցի եգա՞վ ըսոր:

Հայր. Այ գին, հիվանդությունն ասա. ի՞նչ իմանամ՝ որի հեղ ես...

Մայր. ...ռենտգեն...

Հայր. ... Աա, Էվելինան... Փառքդ շաղ Ասդված, erosio colli uteri արդեն անբուժելի արգանդի էրոզյ

մի քիչ արեւ սառք գրի մեզ: Արարայոյքը գրասվ երկնքում: Եւլ սուրբիւում է իր սառչոյ արչան ժովի մեզ արիիև, ահա քևաղ երեկուն՝ ոճրագործի բարեկամ, վապե՛նք դեպի հորիպուն, ուշ է արդեև, շչասպե՛նք, գուչե բռնեղ կարեևսսևք ներքեւ իզած գեթ մի շող, ու քաղաքի ճահճակրակ պարտուհասնետրի, գուխպղետրի, շասպետրետրի ներքն շորգպար եև բռնում փոշի ու սոք ու պոեպ՝ հավերժական մի բանասէւ, մեարրուն՝ արևգահարում, բուռն արդասալում եև փոքրիկետր գուչետրի հեարեից: Արեւը սիրում է բայասապեւ Գիշերվան ու ուղղում է երկրիև իր շուսախաղ բռնությունը, գարշեղի անկում, ու սերմնահեղումը շաղվում է երկնակամարով մեկ, պասպում ու մակասնվանկում «սապղետր»: Եւլ աչևպեւ տղաւ, որ, անկեթթ, մեր պասպկետրուլի եւ

մեր Լեհանությունն պես սրբազան թղթե մարտիկ ու Լրանց պարկերովը եւ
Լեհանությունն պես կերպարանափոխող մարտիկ քնի անցան անապատչորտե
իւնչպես միշտ ու Լրանցից ունեւ Կեսան Երանցեր, որունք միմյանց եւ
Կարարաւորովում, վերածվում իրան Կորածի: Երբ Կանցի միւնչ պարտեղ գրանցած
Կեքարը՝ որոշ Կարարիցի կեկարայիս գործողություններ կարարերու հոգեկոչից
Կահանցից դրոված պարպվեց Կեքարի աջերը Կանցի: Տեքարն այդ քնի անցավ:
Տեքարն այդ... Երանց Կեսան: Այո, Երանց, որի գրանցի սրբապարտության հետ քիչ
հետո (կամ հեկ հինս) կարերի է ծանոթանալ: Պէտ առգտում եւ Կեքարիս
անկնությունն օրերը, ասկան միանց Կեքարունս այդ անկնությունը կարեկներու
համար Լրան Կիրածն է. մեկն աչքուն, անհիգանս անկրիվ գործունություն,
հարորպակություն մեզ (որպեղից Լրան իր Լրանցի Երանցերի համար կոչ է
որում), մյուսը՝ Երանցերի, միջանկնցերի գրում, դու էլ, թերեւս, Կրանցից ինչ-որ
մեկում: Եւ/ այդպես անկերգ: Հինս շարժվելք, գրի հետ միասին Կեսանք Լրան
առագին Երանց, Երանց, Երանցեր, Երանց, Լեր, Լերանց, Լանցեր, Կեր, Կեր, անկեր.

Միան ապրում էր, այստեղից հաշված, տասնյոթերորդ հարկուն: Հայրը՝
գործագուրկ էսքետ, մայրը գործի էր: Միան հպարտ տեսք ուներ, երբ տան դուռը
շրխկացնում էր իր հետևից, և՛ միջակ, երբ ուղղակի դուրս էր գալիս՝ առանց դուռը
շեշտելու: Հագ ու պատրաստ կանգնած էր երրորդ մայիսյան առավոտյան ժամը 8-ին
աստիճանների շեմին, վերելակը, իր արյան պես, տեղ ու դադար չուներ: Նայեց
ընդհանուր պատշգամբից: Երկինք: Փակեց գրգռված առնանդամագլխիկների պես
խոնավ աչքերը և շրջվեց դեպի թվագող աստիճանները: Նրա աչքերը, մեծ-մեծ,
ժպտում էին, բերանիկը՝ նուրբ կարմրեցրած՝ շուրթերի մասում, կգնար ամեն տեսակ
դեմքի արտահայտության հետ, չեզոք էր: Դիմացի հարևան, տարեց, գրող Բակգալը
«Միրած» բարուն մի օր ասել էր իր մորուքավոր գրուցակցի սիլուետին, որ այդ
խորհրդավոր բերանիկի գոյությունը միմիայն տիրոջից բաժանվելուց հետո ես
մտաբերում ու ամեն անգամ այդպես, որ գուցե չկա, կամ ոչ մի շրթունք չի համտեսել

այն, որ գուցե իրեն էր վիճակված դա անելու, որ, ի վերջո, ինքն այդքան տարիներ դրա համար էր, թերևս, իրեն մաքրամաքուր պահել Ամուրի ֆրոնտում, և որ Աստված ոչ թե մեռել է, ինչպես իր սիրելի Նիցշեն էր նշում, այլ ուղղակի այլևս չի խոսում մեզ հետ. նեղացել է, այնուհետև, նկատելով Գաբեհին՝ Միայի ընկերոջը, շփոթված անցավ ֆրանսերենի: Թարթող գույները բարուն երբեք չէին կրկնվում, և մարդիկ ժամանակ առ ժամանակ փոխում էին իրենց ռասայական պատկանելությունը: Եվ շատ որոշակի էր, անգամ ճակատագրական, բարից դուրս գալու համար հարմար պահ ընտրելը: Բանն այն է, որ, եթե դուրս գալու վերջին պահին քեզ վրա, ասենք, դեղին լույս ընկներ, դուրս կգայիր որպես պցաչյա վիետնամցի, կորեացի, ուզբեկ, թաիլանդցի, մոնղոլ, դրոզ, լաոսցի, դազախ, չինացի կամ լավագույն դեպքում՝ ճապոնացի և այդպես շարունակ նման բանաձևով: Այդ կերպ ռեկորդային այցելություն էր ապահովում «Միրաժը»: Յուրաքանչյուր դժգոհ կամ էքսպերիմենտատոր (թերևս կրկնեցի) այցելու կրկին կարող էր այցելել բար վերջին այցելությունից միայն 24 ժամ անց մի մերկ աղջնակ ինչ-որ ինչ-որ ծովի ափին Չեչիրյան կատվի կացնահարված ժպիտի հետ խաղում էր ինչ-որ ինչ-որ ծովի ափին, բավականին անհանգիստ, ինձ իմ օպերատորը հուշում է, որ իրականում աղջնակը տեսախցիկի օբյեկտիվի ֆոկուսի հետ պահմտոցի էր խաղում, բայց այն բանից հետո, երբ հանգուցյալ կատվի ժպիտն ընկավ աղջնակի պցիկի մեջ, աղջնակն իր կնճռագուրկ խաս ճակատին մտահոգության ինդեքս հաղորդեց: Ամուր բռնելով իր սեռական շրթունքներից՝ նա փորձում էր դուրս թողնել ժպիտը, նա անզուշորեն ինքն իրեն շրջոնք դարձրեց: Ծովային քամին դրան էր սպասում, որ ուժգնանա ու շաղ էր տալիս ավազահատիկի փոքրության արյան կաթիլիկներ, որոնց միջով ոչինչ չէր երևում: Գլորվեց նրա արյունվա մարմնի վրայից մի աչք դեպի ծովը տարօրինակ արագացումով: Միքելանջելո Անտոնիոնին իր ծեր հետույքը շարժեց, հասավ դեպքի վայր ու մերկացավ, մտավ ծովն ու լող տվեց աչքի հետևից: Նա ուզում էր հասնել ու բռնվել չսուզվող ակնից, քանի որ լողալ չգիտեր, և ուզում էր հավեսով լողանալ: Իսկ երկնագույն դուշի տակ խեղդվող Գաբեհը էությանը էրոտոման էր, երբեմն նեղաչ, երբեմն նեգր, մեկ-մեկ էլ՝ հնդկացի, և այնուամենայնիվ նրա մտքով անգամ չանցավ գնալ տեսակցության այն շրջոնք դարձած աղջնակին, իսկ, իրականում, «Միայի ընկերոջը» ասել՝ նշանակում էր պարզապես դուրս տալ: Գաբեհն իր տուն մարդ չէր հրավիրում, որովհետև մարդիկ 9 000 000 000-ից ավել էին, իսկ իր տունը՝ 6 քառակուսի մետրից պակաս էր: Իսկ եթե միայն Միային հրավիրեր իր տուն, նա կարծում էր, որ մեղանչած կլինի մյուս մարդկանց հանդեպ, «իսկ մյուսները ինչո՞վ չեն արժանացել հենց այդ պահին հենց այդտեղ լինելու շանսին»: Ահա նա, անցնում է մարդաշատ վարսավիրանոցի լայնարձակ պատուհանի մոտով՝ կոտորելով քաղաքի ռակուրսները: Իսկ ինչ վերաբերում է Բակգալի «զառամախտին», որը

SWEET DEATH BECOMES HER կոկոտեյլի համն ուներ, ապա այն նրան ընդհանրապես զգվելի թվաց, և չէր հասկանա՝ ինչ է, ով է, ում է այդ մարդը, չնայած ձեզնից էլ նմանապես գլուխ չէր հանի: «Ես, օրինակ, իմ տարիքի տարեկիցն եմ», մտածեց ու չհասկացավ իր ասածի իմաստը Գաբեհն և կրկին չհրավիրեց նրբանցքից հորիզոնում երկնքի ֆոնին անսպասելիորեն հայտնված ծանոթ մի աղջկա՝ կարմիր կիսավերարկուով, ձեռքերը կարմիր գրպաններում, ծովախխունջի պես մազերով, կարմիր զվարճալի բերետով, իր տուն: Միային:

Այդքան կարմիր... արդեն «ցելկեն առել եմ», հառաչեց մտքում սարսափելիորեն թևաթափ եղած Գաբեհն ու այդ մտքի հետ մի քանի օր անց փոքր-ինչ համակերպվելուց հետո համարեց, որ Միան, թերևս, սովորականից շատ էր արյուն կորցրել ու խելքին մոտ կլիներ՝ փոխեր... այդ «պղծված» հագուստը: Երևի թե կոխվելիս հագուստը հագին էր:

Իր տունը ո՞րտեղ է:

Միան ո՞ւր է:

Ինքն ո՞ւր է: Հետ նայեց: Շրջվեց: Նրան օգնող չկար. միայն մարդիկ:

Կրկին թվացել էր: Կրկին թվացել էր: Կրկին թվացել էր: Կրկին թվացել էր: Կրկին թվացել էր: Կրկին թվացել էր:

Կրկին թվացել էր: Կրկին թվացել էր: Կրկին թվացել էր: Կրկին թվացել էր: Կրկին թվացել էր: Կրկին թվացել էր:

Իսկ իմ առնանդամը խռիկներ ունի: Դրանց շնորհիվ այն չափից դուրս երկար է դիմանում հեշտոցի օվկիանների մեջ: Հըմ... դու ուղղակի տարիքդ ես առել, սեռական պոտենցիադ էլ անգթորեն լքել է քեզ, ու տարիներով էլ հրես, չես չվերջացնի, հրես, չես վերջացնի...

Ամեն օր, երբ չէր ստացվում տեսնել հրեշտակին: Չլինի՞ այլևս չկա. մահացել է, իսկ որտեղի՞ց կարող էր իմանալ. ո՛չ տան տեղը գիտեր նրա, ո՛չ էլ, ասենք, Ջանգվածային Լրատվության Միջոցները կարծազանքեին, թերևս «Միրաժ» բարն է մի օր մտել ու մաշկի գույնն անճանաչելիորեն փոխել, միգուցե նրա անունն է խժռել ուլմացի Մոզն ու մարսել, և այդ դեպքում նպատակահարմար կլիներ որոնել Մոզի *տվյալ* կղկղանքը երևի թե Մարսելում կամ... Վա՛յ, զուլո՛ւմ... Ամեն օր, երբ նայում էր տասնյոթերորդ հարկից ներքև՝ քաղաքին, այն իրեն մեկ *այլ* Վենետիկ էր հիշեցնում, որտեղ փողոցները նույնպես, վա՛ա՛ զուլո՛ւմ, գետեր էին, բայց արագավազ, որտեղ ջուրը հագնում, զո՛ւլոլոլո՛ւմ, հաստկող, պոստարոյունաբերական փոխադրամիջոց-քարերի, գլորվելով, հոսում, էր, ծուխ, ա՛խ, ցայտելով: Երբ տեսնում էր՝ ինչպես է Միան անցնում այդ գետը առանց խեղդվելու, առանց առանձնապես լողալու:

Քայլելով: Կամաց-կամաց մոռանում էր «Միան» և ամրապնդում «Հրեշտակը»:

Ջուլում

Ինձ ինչ-որ մեկը բացած վիճակում սկսեց պատառոտել, այդ պահին ես աճող

դատարկություն էի զգում և հույս ունեի, որ երբ նա փակի ինձ ես կլրացվեմ նորից, որոշ չափով, բայց ոչ, նա ինձ փրթեց ամբողջությամբ, լցրեց սև տոպրակի մեջ ու տարավ:

Սև սիլուետը օրորվելով դուրս եկավ բարից, օ՛, ինքը Մեզասը՝ Բակգալի մտերիմ զինակիցն ու ատամնաբույժը. ամառանոց չգնաց: Ամառը սպասում էր, օձը՝ սպասում: Ամենափափուկ աթոռը դժկամությամբ, վա՛, գրկել էր Մեզասին ու տնքում էր, չնայած՝ ստվերի տակ էր տեղադրված և նրա տան պատերով ու տեղ-տեղ պատուհաններով շրջապատված կանաչ այգում էր, բայց շուտով ցռիկը Մեզասի քթից կբերեր, ու ինքը՝ աթոռը, մի լավ շունչ կքաշեր: Կոտրվե՛ց աթոռը: Մեզասը վեր թռավ երիտասարդ ակրոբատի պես ու սկսեց վազել այգու շուրջը՝ ձեռքերը նեղ իր ջինսի առջևի գրպանները խրած ու պրկած, եթե կոտրվածը խուլ լիներ, կկարծեր՝ սա գոռում է գժի պես: Ինչ-որ բաներ սկսեցին լսվել. նախադասություններ, որոնց կառուցվածքը նման էր նրա գլխի հատուկեմտ մագերի քառսային պարին՝ արագության տակ:

- Չդրձա, չչչչչ, կրծմս հա՞, շչսկգոմ, ըխ, մի թուղթ, ԳՈՆԵ, չքմեղանք, քղանցք, թքամանաման, դու էիր մղվո՛ր, դու, ըխ թուղթ մի հատիկ ու գրեի, չնյծ նչքն գրելու հարմարանք, Ի՛Ի՛ գրող, ողջը փորըցըվիդ զոհ, ցռիկիդ, Օ՛հ, օ՛հ, Բբբզկզ...

Պատ, ուհան, պատ, ուհան, պար, ուհի...

Վազում էր Մեզասն ու հոգին նրա չարչարվում էր, ո՞ւր փախնես, եթե միշտ փախնելն է մտքինդ:

- Բարև՛, աղջիկս, նստիր արևի տակ. այստեղ ընդհանրապես տաք է այնքան հերմետիկ է ծածկված, միայն վերևն է բաց, այն էլ... տեսնում ես հատուկ արևի համար:

«Էլեկտրաէներգիա է խնայում ճալ գանգը ձվիս թայ», մտածեց պարուհի Սոնյան և սկսեց պարել առանց մեղքանալու, թե այնտեղ կոտրված ամենափափուկ աթո՛ռ կա, բա՛ն կա: Մեզասը խորտակվեց տուն, մյուս կողմից դուրս եկավ ողջ ու առողջ ու քիչ անց մեծ դժվարությամբ հայտնվեց կտուրին ու մեջքով արևի աչքերն էր փակում.

- Սոնյա՛, պարի՛ր: Սո՛նյա, պահ-պահիհիհի՛իր...

Սոնյան ոգևորվեց և պարում էր: Պարում էր, ձեռքերը, ոտքերը, կրծքերը փոխվում տեղերով, իրար էին տալիս... Մտավ այգու մեջ ու պարեցրեց ծաղիկներին այնքան, մինչև չկոտրվեցին իր ոտքերը, այնուհետև ձեռքերը, այնուհետև՝ ոգին: Բալետ... չէր ստացվի: (Տելաբ, հո, կստացվե՛ր): Երբ կոպը բարձրացրեցին, մի մեծ սպիտակ արցունք էր աչքի տեղ. սպունգով սկսեցին սրբել, սակայն ուշ գլխի ընկան. դա զուտ փոխաբերություն էր: Սրտամաշ տեսարան էր: Մեզասը չէր էլ մտածում այս ամենը, իր ունեցվածքը ժառանգող մի էակի մասին: Ի՛նչ երեխա. սա սարսափում էր իր՝ դեռ չբացահայտված այլասերություններիցիցից, որոնց զոհը կարող էր դառնալ խեղճ ժառանգը, մի դատարկաբան սպառողով ավել և այլն: Բանն այն է, որ Բակգալը նրան

այն միակ անգամից հետո այլևս ոչ մի սեփական ստեղծագործություն այլևս ցույց չի տալիս, քանի որ Բակգալի տեքստի առաջին իսկ էջի վրա հառած առաջին իսկ հայացքից Մեզասը համոզված եզրակացրել էր. «Թղթի կարիես»:

Գաբեհը սենյակի լուսամուտից հանգիստ նստած նայում էր անշարժ: Երեխաները դրսում վազվզում էին, խփվում պատուհանի շրջանակներին ու հոդս ցնդում: Նրան այստեղ իր ընկեր Բուբուն էր հրավիրել ու ամեն կերպ ստում էր, թե ինչու: Գաբեհը շրջեց գլուխն ու տեսավ սև միջանցքի սև ֆոնի վրա կանգնած իր ընկերոջը՝ թուլիկ՝ ինչպես կախիչին՝ շորը: Հայրը կիսատ երևաց հետևից, գլխով արեց՝ որպես բարև, և ընկերը կրկին կարգին նկար էր:

ՀԱ սկսեց ծիծաղել էլ հաշվելու բան չկար կնճռոտ թքահոս մութ խոռոչում

Միան չէր կարող անընդհատ նույն գույնը, առավելևս նույն զգեստը կրել, քանի որ Բակգալը արդեն քա՛նի տարի է՝ չի տպագրվել: (Որքան որ տարեկան է): Վերջինիս հիշողությունը վատթարացել էր վերջերս, և նա ցանկություն էր հայտնում նկարչի պես գործել. բնորդ(ուհի)ներ էր հրավիրում իր տուն ու գրի առնում նրանց տեսքը, մերժված սուրճ խմելը, նիրհելը, երբեմն՝ տակները անելը: Բավարար գունար ստանում էր ամեն ամիս տարբեր խմբագրություններից՝ «միայն թե չտպագրվելու» դիմաց: Երբ Միան մերժում էր նկարագրվելու գայթակղիչ առաջարկությունը (համենայն դեպս այդպես էր թվում ծերունի Բակգալին, քանի որ Միան թևերի նյարդային ու անկանոն թափահարումներով փորձում էր այդ պահին քշել իր աչքերի փայլին ձգտող ահռելի քանակությամբ մլակների), Բակգալը խոսք էր տալիս Միային, որ կկանչի քեռի Թոբին ու հավաստիացնում էր, որ բարի քեռի Թոբին յուրովի ու նախանձելի համբերությամբ կլուծի իրենց հաղորդակցության առջև ծառայած խնդիրը: Դա քիչ ուշ, իսկ հիմա պիտի պոկվեր. դիետիկ սնունդ ընդունելու ժամն էր: Շաքար-շաքարախտ: Թե որտեղի՞ց էր այդքան քաղցրություն հավաքել, որ այժմ ծծովի կոնֆետն իսկ խստիվ չարաչահում կլիներ: Իսկ երբ խեղճ Բակգալը վրդովվում էր այն աստիճան, որ դա նկարագրելու համար չափազանցությանն այլևս տեղ չէր մնում, այդ, թերևս, նույն Բակգալը շարունակում էր կազմել իր ամենադժարերևակայելի հայիոյանքների բառարանը, որն իր կյանքի կարևորագույն գործն էր համարում՝ իր Գլուխգործոցը – անգնահատելի ծառայություն մարդկության ուզածո ժառանգին ի հանգստություն! Խաղաղելու իր սեփական նյարդերը՝ նա բառարանի միավորները գրում էր խստորեն հետևելով տառերի այբբենական հերթականությանը – այդ իսկ հոգեբանական արժեք ունեցող եղանակով հունի մեջ ընկնելուն պես՝ մոռանում էր իր դարդն ու ցավը: Ահա նա՝ հերթական անգամ վաճառելիս իր հոգին Մեֆիստոֆելին:

համապատասխան երթուղով գնացող տրանսպորտի համարն ու ուղևորների փոխադրելով հասնում գործի տեղ: Տուն գնալիս նա մտնում էր գիծ իր ավտոբուսով երթուղու համարը դեմ տալիս ապակուն, ուղևորների փոխադրելով գնում տուն: Նրա բոլոր թոպենները հաշված էին. նա էր պահում ընտանիքը ու շան պես հոգնում: Երբ Միայի հոգնած-ջարդված մայրը օրվա գանձված ուղեվարձի ողջ հասույթը թքոտված մատներով հաշվելով, ծալելով ու գրպանը դնելով հասավ իր բնակարանը պարունակող բազմահարկ շենքի բակ ու սկսեց բարձրանալ վերև, կրկին աստիճաններով, նրա քթանցքները սկսեցին միմյանցից այլանդակորեն հեռանալ ավելի արագ ու ավելի հեռու, քան իր պտուկները տարիքային էվոլյուցիայի հետևանքում, և տասնյոթերորդ հարկում չարաբաստիկ դեպք պատահեց, և Միան սուրաց-խփվեց գլխով հարյուր երեսունվեցերորդ հարկ հասած հեռուստացույցին, նրանով գնացող գովազդին և՛ գրավեց Մե՛ծն ՁԼՄ-ի ուշըտուտուտու տուտուտու տուտուտու օր գիշեր օր գիշեր օր գիշեր օր գիշեր օր տիեզերագնաց թռավ գնաց ո՞րն էր տիեզերք գնացած առաջին տեքստը Գագարինի ծոցատետրը հագին ո՞րն էր տիեզերքում ասված առաջին բառը...

Անթիվ անհամար քանակությամբ երևացող ու չերևացող աստղերը՝ չդիմանալով գիշերվա տիեզերական թովչանքին, սարքեցին գինար բուքաբաքո սատոն ու ինքնամոռացության նոպայի մեջ միմյանց հետ սկսեցին կենակցել միլիարդավոր հազարամյակների առաջ և այս գիշեր վերջապես ծննդաբերեցին նրանք՝ բազմապատկվելով անթիվ, անհամար անգամ: Ծիծիլիոնավոր աստղիկներ: Ինտենսիվորեն խտանալու արդյունքում միաձուլվելով՝ աստղերն ու աստղիկները հետզհետե լուսավորեցին ողջ երկնականարը արշալույսից շատ ավելի առաջ ու շատ ավելի վառ:

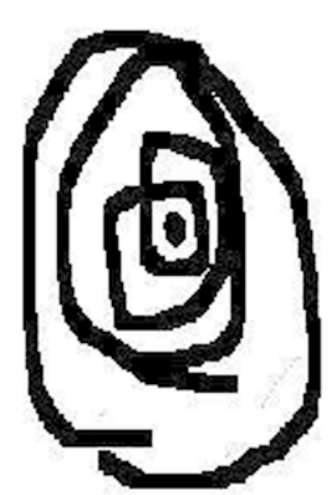
Ֆեներական տեսարան:

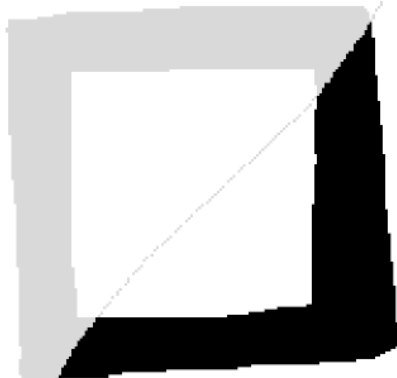
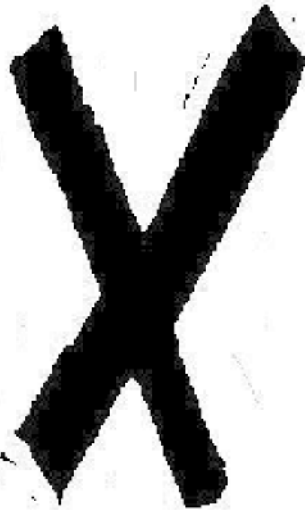
Դա երևաց Երկիր մոլորակի կիսագնդերից մեկի մի կեսին միայն, կենտրոնը որի ընկնում է մեր այժմյան քաղաքակրության կարծեցյալ աղբյուրի՝ Արարատ սարի վերայ: Մոտ երկու ժամ անց, այսպիսով ավելի ու ավելի լուսավորվող երկնքի ու երկրի հատման կետերից մեկում նշմարվեց հետզհետե հայտնվող կուրացուցիչ լույսերի մի գնդաձև կոնվերգենցիա:

Վերջինով լուսարձակվելիս՝ Երկրագունդը, խորապես վայելչաբար խոնարհվելով (գլորվելով), երևան էր հանում գալակտիկական բիլիարդի անհամար գունդը՝ Արևը մի օր չէ մի օր այնպես է ոռնալու իր մասին մինչ օրս հյուսված զանազանազան գրպարտանքների, անհեթեթ փոխաբերությունների անտանելի բեռի տակ, որ, ուզած-

չուզած, կրկին տեղի կտա իր շուրջ հյուսվող ձեռք է մոտենում ձեռքեր տարբեր տարիքի, թերևս միևնույն մարդու, ձեռք են տալիս ինձ՝ արդեն տպագրվածիս, թերթերս են հատ-հատ պոկոտում, կուրանում են, ամեռբավարի են բազմանում, դժվար թե, կորցնում են հաղորդակցական ունակություններս, անփութորեն լցնում են ինչ-որ սև տոպրակի մեջ, տանում են, թարտում են ինձ անհայտ ուղղությամբ տեղափոխող նյարդայնացած ճամփորդի, ճամփորդների ձեռքերից կախված, սև թափանցիկ տոպրակի միջից բացվող տեսարանը անդադար փոփոխում է իր ռակուրսները, ահա և մի էակ, դերձակ հավանաբար, դերձակներ տարբեր դիրքերով դասավորված, գլուխները կախ են խոսում, ստվերի ու լույսի խաղը նրանց քանակությունը մի քանի անգամ բազմապատկում է, պիտի, հսկայական գամակ կարեն Ղարսլյանի երիտասարդության համար, տառաչափերս մեծացնելու նպատակով օգտագործում են խոշորացույց, գիշեր օր գիշեր օր գիշեր պինդ կապոտում են ինձ ճկուն ռադիոալիքներից ու մթնոլորտային տեղումներից, քանդում, մտքները փոխում, մի քանիսը թզուկների են վերածվում, իսկ մոտենալիս՝ հասնում բրոբդինգիների չափերի, չէ, սրանք դերձակ չեն, սրանք ուղղակի տառերի համագործակցության ձևեր են, վիրտուալ և իրական թանաքի հետքեր: Ի՞նչ է կատարվում ինձ հետ: Մինչև ե՞րբ են կարող ինձ այս հարցը տալ

You have successfully installed the program!

ա ն ձ ն ա դ ր վ ա գ ն ե ր

Չէ, ես հոգնել եմ, աչքերս փակվում եմ,
ականջներս արդեն ոչ մի բան չեն լսում,
բերանս արդեն ոչ մի բան չի ասում:
Ինձ թվում է՝ մարմնիս բոլոր մասերն
իրարից անջատ են ապրում:
Մեջս չկա միասնություն: Ես, չէ՞ որ, պիտի
ինձ միասնական մարդ զգամ, իսկ ես ինձ բազմություն եմ զգում:

ժան-Լյուկ Գոդար, «Խենթ Պյեռո»

ՁԵՌՔԵՐ

Արևի պես շրջանաձև, եղունգիս պես հարթ սեղանի վրա ամպերի պես կախված էին ձեռքեր: Սեղանի կենտրոնը պուճուրիկ սեղանիկի չափ շրջանաձև անցք ուներ: Ձեռքերը զարդարված էին բազմապիսի ծխախոտներով և կրակվառիչներով, լուցկիներով: Այդ ձեռքերը անհավասար շրջանել էին՝ վերածվելով մութ անցքի հաստութարակ շողերի: Մի ձեռք քսվելով սեղանի մակերևույթին անհետացավ: Իր հետ տարավ իր ծուխ-կնոջը: Մնացած ծուխ-կանայք թեթևակի գիրացան ու թիթեռնիկների պես անվերջ ազատվում էին հարսնյակ-ծխախոտների միջոց՝ զգեստներն իրենց նետելով սևացած կլորիկ անցքի մեջ, որը ոչ մի կերպ չէր, երբեք չէր լցվում:

Նրանք չէին լսում ընթացող խոսակցությունը, կապկում էին այն, պարում: Հանկարծ նրանցից մեկից սկսեց արյուն չռռալ: Ձեռքերը սկսեցին նմանվել ծխի և, ինչպես ծուխը հանգցվող ծխախոտից, անկանոն կերպով անհետացան:

Շրթնաճանապարհորդություն:

Մուրացկանի ձեռքը իմ ու խելքահանիս ձեռքերի եռակցումից հետո մնացած պուճուրիկ անցքի մեջ զբոսնելիս մի ծաղիկ հարմարեցրեց՝ վարսանդը շրջապատող ծաղկաձեռքերով հանդերձ առ արև: Շուտով արևահարվածաղիկը ցրեց իրեն տնկող, տրտում, բայց հեռացած մատների անտանելի հուտը: Կանաչ ծուխ մոխրագույն երկնքի դիմացով: Չհասցնել:

Գնացքի լուսամուտները ծածկված էին ձեռնափերի հետնային և ոչ հետնային մասերով: Եղջերվի քարացած գլխամատների միջով ընթանալ: Ուղղահայաց ռելսերն ի վար՝ հաջորդ կայարանը – «Անդալուզյան դատարկաբանություն»՝ ֆլամենկոյի խանդավառ

եղունգներով նվազված աչքեր: Քրքրված: Ձեռագործություն, պուլանտիլիզմ. սարեր,
ծորեր եղնիկատու ծառերից ցած, տերևներ, ջանք, ջանք, ջանք, junk...
Ձեռքսեղմում. թույլ, ձիգ, գունավոր, կոպիտ, երկար, ամրակուռ, հիգիենիկ, երազելի,
էլեկտրահաղորդիչ, շոյանք, թռուցիկ, ֆոնը երկնագույն վարդագույն ֆոնին կրծքից հույլ
կերակրող ձեռքը

Ձեռնտու գնացք
Ծծկեր կին
Թունելանցք դեպի գրո
Ծծկեր մի կին
Դռնճոճ կուպե
Հոգնած ցին
Հեծած
Հանգուցյալ մարդուն
Թափառում էր
Թղթի չլրացված արանքների միջով

ՄԱՋԵՐ

Ժամադրվեց: Օրը նոր սկսվում էր: Ջանգել էր, հենց արթնացել էր. հոգու խորքում սիրում էր իր քնաթաթախ ձայնի որակը: Պետքարան: Դուշն արդեն ընդունել է, հայելու վրա է նայում: Նախ աշխատանքի, ապա խելքահանի մոտ: Դռան դեմը կծկվել, հայացքը կարմրել, հառել ոտքերին՝ կոշիկներ խուժելիս: Արագ-արագ ուղղվեց առնանդամի պես, դուռը ծակեց, անցավ, գնաց:

Աշխատանքի:

Այնուհետև՝ խելքահանի մոտ:

Շատ հեռու:

Դուրս եկավ, խելքը՝ տեղն էր: Նայեց աջ ու ձախ, վեր, ունքերը հոգնած ընկան տեղը: Հորիզոնը շատ հեռու էր լեռ, բլուր չկար՝ հարթ էր: Հորիզոնը ծիածանագույն էր, դիմացը փռված տարածքը, որտեղ փոքրիկ տնակ կար, իսկ քիչ հեռու՝ մեքենան իր տիրոջ հետ, ստվերի մեջ էին: Օձի պես բարակ ճանապարհը աղքատ էր շարժիչավորներով: Նա ներդրեց իր լուծան, սլացավ դեպի հորիզոն-ծիածանը: Ուժեղ քամի սկսվեց: Երկինքը սևացավ, մեքենան սուրաց լի պանդուկի միջով: Սա այն պահերից էր, երբ նա ժամանակավորապես ֆորմատավորում էր իր միտքը: Քշվում էր լավ: Արագությամբ սիրում էր, իսկ քամին աջ կողքից էր ուժգին փչում, փչում ուժգին, հանգնում ռոմանտիկ ծիածանը մոմե հորիզոնում:

ԿՈՆ

Սիրուն աղջիկ:

Ականջի մեջ բառերն ինչպես սպասասրահում

Ես երկար նայում էի:

Նա մատները կոխեց բերանը, ու դրանք էլ երբեք չտեսա:

Մի ուրիշ աղջիկ ավելի սիրուն էր: Նա ուներ ընդամենը երկու կոճ: Ներսի մասից կոճեր չկային: Նա սղոցել էր ներսի մասի կոճերը, որպեսզի ծնկներն իրար գան, և ոտների ծռությունը չերևա:

Պուերտո Ռիկոյից:

Տասներեք տարեկան աղջիկ: Նրա ձախ կոճի վրա նկատեցի դաջված պտուկ: Նրա կուրծքը նոր-նոր սկսում էր հասնել կոճի չափերին:

ՏՐՈՄԲ

Օրը խցկվել է ժամացույցների մեջ: Քամին սանրում է օրը, օրերը թափվում են մազերի պես, օրը սանրում է ժամի խազերը: Սանրում են, ու ոչինչ չի ջնջվում: Քայլ: Մայլ:

Չիջնջվումն ու ծերուկը մի առավոտ արթնացան, հիշեցին ու ծանր-ծանր դուրս եկան, տրորելով աստիճանները՝ ճամփա ընկան, դեպի արևելք:

Ջարթուցիչ: Երկիրը նոր-նոր բխկում է իր աչքը: Անձրևի տակ մնացել ողջ գիշեր:

Այս անձնավորությունը չոր է: Առա ջին գործը արթնանալ չուզեցնալը, երկրորդը՝ լուսամուտին նայելը: Դժբախտ օրիորդը, որ այլ տեղ մնալու վտանգն զգացել էր արդեն, դեռ քնած է, երրորդ հերթին՝ նրան, ևս հայացք: Համբուրեց փքվող, թսկելիս նեխահոտածություն թաքցնող շուրթերը ու փորձեց արթնացնել, շտապ վեր կացավ, փորձեց ժիմ անել՝ տապալվեց, սողաց զուգարան, դուռը փակեց հետևից: ...տեղը բերեց ինչն ինչոց է. ջուրը քաշեց, լվացվեց, աչքի ոսպնյակի բորբոքում, քայքայում, տանը կմնա, այսօր, խնդրեց փոխանցեմ: Գործի է: Րժի չէ: Մեկ, երկու, երեք, հինգ ու կես հոգի կա, որ կգնդակահարեն, ձեռքը չի գնում, համոզմունքների, սկզբունքների աղճատում, թարախակալում... ոտքը չի գնում... Իսկ եթե *նրա՞նք* գան: Ոտքը չի գնա: Նրանք կմոտենան ավելի, ոտքը... ա վ ե լ ի, ձեռքը... վրաերթ կանեն:

...Ծեծկռտուք-մեծկռտուք-զևսկռտուք:

Նա իր սիրունիկ կույսի ամենօրյա սրտաճմլիկ ծիսակատարություն դարձած հեշտամուկ կրքերի գայթակղիչ գրգռմանը ևս անտարբեր: զզվե՛լ

ՇՈՒՆՉ

Այստեղ, բաժակի մոտ, ես՝ ծխախոտ, նա՝ լուցկի: Կամ մոխրաման:
Նյարդայնացած ծուխը հոգու հատակագիծ է կեղծում. անվճար ռեմոտեն: Շունչս
տպվել բաժակին, ինձ հետ շնչում է՝ իբրև թոքեր: Շրջվում եմ, և ցած է ճյուղավոր
աշտանակն ընկնում: Մութ:

Այգու մուգ մանուշակագույն անշարժության և մեռյալ խաղաղության մեջ
քամին քշում է. կցվել մեռած տերևներին: Օդապարուկ

ՆՅԱՐԴԵՐ

Հյուրանոցի բակում, նստած սեղանի մոտ, ծակվել, թե՞ չծակվել, ծխախոտը չի օգնում, ակոխուլից ակերգիա, ինքնասպանության միտքը չի հղանում

ህጋዊ

ገጽ

ՁԱՅՆ

Նյաձ

NEW YORK

4 AM, Greyhound bus terminal, Negroes, porters, escalators, lights, escalators, piONEer, always Cocka-Cola, cig-ends resurrected, Campbell cans warshipped, pillars leaning on dozing bodies gobbled up by clothes frenziedly munch my remnants sprinkle above police eyes invisible under visors, on clubs to hit, slash, cram bodies with bruise, to exhibit military body art, allnighdaytmare, lifelong ROAD up to disCLOSED, bulged sleepless eyelids, escalatoring out and out and out into the Newyorkness of omnipossible coloring plus the orgasm of porous imagination jerked off by the past days routine, while doors sesaming open, beggars clutching at the newly-shown-up utterly novel, funny to hysteric giggling, eyelashes resembling their reached-out alms-hands five witch finger-nails of which prick the tyro's empty belly. New York & fear to make a step on. Strangers in the night. O. O that Mike or Nick was his, well, all I can recall now is that it was a nick-maim, that Hungarian unlucky porter-out-of-New-York-night-awake who asked not a rusty penny for carrying half of damned heavy items o' mine. Armenian, Jew, German lump each other together, talktalkandtalk on till you can feel the beat and feel the they-are-none-the-worse mind frame to draw you vorwärts groping stolzvoll through the streets unknown and brutalizing to the point of adrenalin boiling all away, right away with the thousanded sun-sperm bursting through enormous labyrinth of longest stone-pane geometrical cocks of N.Y. Three cheers! the sleeping, the awakened, all nations, races, and sexes that encounter each other perpetually right here or a little farther [good morning lady excuse me where can I find the six hundred thirty fifth avenue?] like the most eccentric rediscovered colors flowing into one another's indispensable expressiveness from upon the Artist's Canvass into. I find the Armenian flag in the bunch of others deceitfully waving themselves to us. Told of existence of no 635th avenue. Ladies and gentlemen even if even if building # 630, avenue # 5. I HAVE BEEN TO THE SIX HUNDRED THIRTY FIFTH AVENUE IN THE CITY OF NEW YORK! New York.

New York looked at me.

America smiles just to show its teeth

ԽՈՌՈՉՆԵՐ

ԵՍ.

Երբ որ բերանս մոտ գնաց ականջին

Մեջը բան ասելու

Ու քիփ մոտեցավ, որ ասի

Էլ չասեց, բան չասեց

Ճմռվեց՝ ականջի ձև ընդունեց

Անցնելով հազար ու մի յուրահատուկ ականջի ձև չորս վայրկյանում

Մի փոքր բացվեց, փակվեց

Լեզվովս թրջվեց

Վերևի ատամներովս կծվեց

Մոտեցավ բլթակին

Ու ոնց որ աչքերն են կոպերը լզում

Շուրթերովս բռնեցի ականջը

Ու սղալով իջա հասա բլթակին

Շուրթերովս կախվեցի բլթակից

Ու կաթիլի պես ընկան բլթակից շուրթերս

ԽՈՌՈՉՆԵՐ

Ուա.

Ինքը ինձ չի հարցրել
Ուզում եմ թե չէ
Ես եմ հարցրել ու ինքը ասել ա
«Հա, ուզում ես», ու արել ա:
Կյանքում չեմ մոռանա
Որ վերջացնում էր մեջս
Ոնց որ մեջս անձրև գար
Հորդառատ անձրև էր
Մարմնով ընգեի էր վրես
Ու կայծակի պես գոռում էր
Անձրևը կտրվեց
Կայծակը պրծավ
Ես պրծա

Ն Ա Յ Ի Ս Տ

Պարզ երևում է՝
Ուզում ես տանս մեջ
ցեխոտ կոշիկներով կանգնել
մերկ մարմնիս վրա ու
կոխել պատին սեղմված գեղեցկուհի կնոջս:

Ես վեր թռա
Թուղթ կերա
Մի ուրիշ թղթի վրա
Գրիչով հարձակվեցի
Գրիչը չէր կանում թղթին
Մատներս չէին կանում ստեղնաշարին
Մատներիս հետ արմռեսլինգ էի կպել
Թուղթը խժռեցի

Ես անգամ *ոչնչի* մասին չէի կարող գրել
Քանզի այն իսկույննեթ կվերածվեր *ինչ-որ բանի*

Շիզոիդ հուսահատությամբ
Նայեցի պատին
Չայացքս, սակայն, չճաշակեց պատը –
չորս կողմս պատերը պատված էին
բազմաթիվ գրադարակներով, որոնք
ծածկել էին ինձ շրջապատող բոլոր պատերն անխտիր.
Գրադարակների մեջ
Գրքերը կողերով դեպի պատն էին շարված

Սա է որ կա –
Իմ իսկական
Իմ հսկայական կտավը
Որի վրա
Ես ստեղծագործում եմ

Ինչո՞ւ

Ես դուրս եմ քաշում
չափերով ահագին իմ նյարդապնակը
վրան նյարդերիս բոլոր երանգների խայտաբղետ գամման
ցատկով ցաք ու ցրիվ ցփնված

Ես ծափ տվեցի ձեռքերս, մի քիչ քայլեցի, բաղնիքը վազեց մոտս,
լվացվեցի, վերադարձավ, երկու, արդեն լավ նյարդոտված ձեռքերով
բռնեցի գորգի վրա կանգնած ոտքերս, որոնց վրայի մազերը
ջանադրաբար փաղաքշում էր գորգի մագնիսական դաշտն իր
կախարդական փերիներով, դարձրի ինձ գլխնիվայր, գլխիս թրջված
մազերը թաթախեցի վառվռուն նյարդապնակիս մեջ, որը վայրկյան առ
վայրկյան հարստանում էր նորանոր նյարդե նրբին ենթաերանգներով ու
ընդարձակ կտավիս վրա նկարեցի բազմերանգ թափված տերևներ ու
մրջնանոց դարձած կնոջ կուրծք, պտուկի միջից ելնող մրջյուն: Հետո այդ
պատկերն սոժո արեցի ու նույն տեղում հազարավոր գրքերից կազմված

կտավիս վրա

նկարեցի

ծավալուն

ինքնանկարս:

Ես հիանում էի:

Ես հիանում էի:

Մինչև ժամը քսաներեքն անց հիսուն:

Ես էլ, ձեզ պես, չգիտեմ երբվանից սկսած,
Սակայն քիչ հետո

Երբ նրանք եկան

Ես մեզալոմանիայի բարձունքներում էի գտնվում

Ու յուրաքանչյուր այցելուն

խախտում էր լպիրշորեն

տոտալացած վեհության մոլուցքիս

մարզինալ թույլատրելիության սահմանները

Ես խոր հիասթափության էյֆորիայի մեջ էի

Ես հայտնեցի նրանց ու

հայտնում եմ նաև ձեզ

Որ արարելու եմ այնպիսի մի ստեղծագործություն

որը պարադոքսի առաջ կկանգնեցնի –

ինքներդ որոշեք ում.

Արարելու եմ մի գործ, որով կպարզվի, որ իրականում «արվեստ» բառը
առաջացել էր մինչև «արվեստ» երևույթի առաջանալը:

Այսինքն, սկզբում առաջանում է նշանակիչը, այնուհետև նշանակյալը,
այն էլ՝ հազարամյակներ անց, այն էլ՝ իմ շնորհիվ!

Եվ այդ ասում եմ ես՝ շիզոֆրենիա

ծնած XX դարի ծնունդ,

«XXI դարից ալերգիա»
զանգվածային հիվանդությունն առաջացնող
դարաշրջանի հասուն
ավյունոտ մի պատկեր

Ես նացիստ եմ
Ես ազգությամբ արտիստ եմ

Իմ հանդիսատեսները եկել էին տեսակցության – մի մասը ինձ
Մի մասը՝ ինքնանկարիս, մի խոսքով՝ իրենք իրենց:

Ես նայեցի նրանց վրա
Ինձ զգացի ծուռ հայելիներով պատված սենյակում
Մենակ

Նրանք ամբողջ ժամանակ ինչ-որ բանով զբաղված էին
Ինձ այցելածների հետ ինքս էի շփվում
Բայց ինքնանկարիս այցելուների հետ շփվելու համար,
Ես չէի ծամածռում վիթխարի ինքնանկարս՝
մեծ արագությամբ տեղափոխելով որոշակի գրքեր:
Իմ վիթխարի ինքնանկարը բոլոր հնարավոր տրամադրությունները,
դիրքերը, տարիքները, վիճակները, կոնտեքստները ընդհանրացնող
պատկեր էր:

Կտավն ինքը հրաշալի էր. ես ստից գրքեր չեմ պահում:

Մի անչափահաս աղջիկ
հռիռոցը գլուխն էր գցել
Ես հանգիստ նայում էի նրա
ծայրաստիճան ճկված շուրթերին

Թվաց՝ զուգարանում նայում եմ ունիտազի մեջ՝ ջուրը քաշելիս
Նրա շատրվանած բուռն լոզերի մեջ
շնչահեղձ եռանդով հասցնում էինք տեսնել
նկարիս բզկտված արտացոլքը
տարօրինակ ուղիորդյան տիրաժավորում
շարունակ CRESCENDO

Ես ավելի ու ավելի ուժեղ էի գիտակցում, որ երբեք անվանումն ու իրը
նույնական լինել չեն կարող, հետևաբար բուն ճշմարտությունը
համենայնդեպս լեզվով արտահայտելի չէ, եթե այն ինքը լեզուն չէ!

Այսօր ամառվա մեջտեղն է

բայց ինչքան ավելի հեռվից նայեի, այնքան ավելի գեղեցիկ էր նա թվում,
ճիշտ ինչպես իմ հեռավոր ապագան:

Ինձ մոտ ամեն ինչ ճիշտ ժամանակին է
Անգամ ուշանալս է ճիշտ ժամանակին

Ես ամեն ինչում ընտրում եմ ընտրության հնարավորությունը

Բայց ես զգում էի՝ ինչպես եմ կորցնում
իմ հավասարակշռությունը,
այնուհետև ձերը,
տարածական կողմնորոշումս,
ժամանակի զգացումս,
ձեր ժամանակի զգացումը,
ես կորցրեցի խղճիս խայթը,
կորցրեցի խայթիս խիղճը,

ինձնից թաքնվեցին հագիս շորերը,
ես կորցրեցի երաժշտական լսողությունս,
Տնից գնալիս մտնում եմ դուրս
Տուն գնալիս մտնում եմ դուրս
ես վռնդեցի համայն տիեզերքում ինձ ամենանվիրված ու ինձ
ամենասիրող էակին,
որովհետև հավատս չէր գալիս...
որովհետև... պե՛տքս էլ չէ՛ր:

Որովհետև ես ավելի շատ իմպուլսներ եմ սիրում, քան կանանց –
Պատրաստ եմ զոհաբերել վերջիններիս՝
Հանուն Առաջինների!

բոլոր կողմերից ձայներ,
ոչ մի ձայն ոչ մի կողմից
ո՛չ ձայներ, ո՛չ կողմեր
Շիզոիդ հուսահատությամբ
ես սկսեցի հաշվել մատներս,
հաշվից ընկա ճագարի բնի մեջ
Սակայն ես քիչ անց զգացի,
որ բոլորովին այլ բան է կատարվում ինձ հետ,
պարզապես ֆրեյմային դատողություն էր...
Ես իրականում զգում էի՝
ճագարի բույնն է իմ միջով ընկնում
ու տեղ չի հասնում

Իր զանգերը զրնգացնելով
Հայկական եկեղեցին
Իր հինգ գմբեթները շխշխկացնելով
ճանապարհ անցավ

հասավ ինձ,
մի քիչ մլավեց,
իմ միջով ճագարի բնի անկունը
մոմով լուսավորեց ու տեսնելով, որ
վայրեջք երբևէ չի սպասվում,
մոմը հանգցրեց,
ճանապարհ կտրեց
գնաց հոգևորականների մոտ
վառեց մոմն ու ծնկեց.
մեղքերի թողություն խնդրեց նրանցից:

Ես չէի կարողանում տարբերել տեսածս
չէի էլ կարողանում տարբերել՝ տեսածս է դա, լսածս է դա, ո՞ւր եմ
գաղթում եմ երիտասարդությունիցս,
հակառակի պես գիշեր է սև
օ չեմ կարողանում գլուխ հանել
անհնար է տարբերել.

հարազատ քաղա՞քս է իր լուսարձակ ուլունքներով կուրացնում,
թե՞ աստղալից երկինքն է իր համաստեղություններով ժրում
բռիս մեջ,

կամ օվկիանոս,
որի մեջ թե՛ քաղաքը,
թե՛ աստղալից տիեզերքը
գտել էին իրենց արտացոլքները,
Եվ ես նիրվանայի մեջ էի...

Ո՞ւր էի հասնում,
Ուր որ քարավանն
Առանց ուղտերի

Բայց դա կարևոր չէ,

ուրեմն,

ի՞նչ եղավ ընկնող ճագարի բնի հետ

կամ ընկնող բնի ճագարի հետ

կամ ընկնող ճագարաբնի հետ

կամ ինչո՞ւ էր ընկնում այդ ամենը

կամ ինչո՞ւ հենց այդ ամենը

կամ

ախր ի՞նչ պատասխան տամ այդ ամենի վերաբերյալ

ի՞նչ սպառիչ պատասխան,

ի՞նչ իմաստ ունի պատասխանն ընդհանուր հաշվով

եթե ինքս մի նշույլ անգամ չեմ հասկանում՝

ինչում է ընդհանրապես կյանքի իմաստը

Կյանքի իմաստը կյանքին իմաստ հաղորդելու էքսպերիմենտների մեջ է

Յուրաքանչյուր պատասխանին հետևում է հռետորական մի հարց.

Չետո՞ ինչ

Քյառպի՛նջ

Գործել հասարակական չարիքներ,

հրականում չարիքներ են դրանք այնքանով,

որքանով ձեռնտու չեն

Օրենք ու կարգ հաստատողների ու վերահսկողների համար:

Օ դատարկաբանություն

Չամենայնդեպս պետք է լինել հանդուրժողական.

Վերջապես անբարոյականությունն է

և ոչ բարոյականությունը

մարդու բուն բնութագիրը

բարոյականութիւնը ոչ այլ ինչ է, եթե ոչ
մարդկային կեղծավորութեան բարձրագույն դրսևորում

օգտաբեր թե պարզապէս անհրաժեշտ,
այնուամենայնիվ – կեղծավորութեան –

գոնե գիտակցել

Լավ, ուրբեր դեռ չեն գիտակցել, չխանգարենք:

Մնացածները, գնանք

Ի՞նչեր են ցույց տալու

Տեսե՛ք,

Կառչե՛ք

Պահի՛ց

Աչքերը թարթելիս նա անցնում էր լուսնի բոլոր ֆազերը

Տեղատվութիւնն ու մակընթացութիւնն իմ ներսում

իրար տվին: Նա ինձ հպվեց

ճիշտ ժամանակին

ճիշտ կետիս –

մազերը տոտալ փշաքաղանքից

ցցվել էին Նյու Յորքի երկնաքերների պէս

Ողջ նախանձելի մարմնովս մեկ

Նա անշտապ լիզում էր լեզվաքերներս:

Իսկ ես հետևից սափրում:

Եվ ի՞նչ եք կարծում՝

Ինչո՞ւ ստեղծագործել

Անձամբ ինձ համար այդ հարցն այլևս կորցրել է
իր երբեմնի ակտուալությունը.
ստեղծագործելն ինձ համար
նույնքան բնական ու անպայման պահանջ է,
որքան միզելն ու կղկղելը

օրական այնքան բառ ու տեսարան ու գաղափար են խժռում, կուլ տալիս,
որ վազում են իմ ստեղծագործական զուգարանն ու
նստում իմ ունիտազ-համակարգչի առջև ու սկսում
ամենաէսթետիկական
ամենաիմաստուն
ամենաանհեթեթ
արտաթորումը!

Ձեզ անհայտ մի ձեռք հասցեագրել ուղարկել էր
այս Ստեղծագործությանը – ցպահանջ,
ինչպես ինքներդ կարող եք վստահանալ
ձեզ ստեղծագործությունն արդեն ստացել է,
կարդում է,
պատասխան է գրել – *vide supra*

ՊՈՆՏԻ ԿԱՐԴԻՈԳՐԱՄՍԱՆ

Պոնտիա լեղապատառ կվազե՞ք Պոնտիայի ամենավերևի տողից կբցվե՞ք
Պոնտիա կսրսկվե՞ք Պոնտիա կլափե՞ք Պոնտիա կշռե՞ք Պոնտիա կկռվե՞ք
Պոնտիա կծակվե՞ք Պոնտիա կբմբմլե՞ք Պոնտիա կպաչվե՞ք Պոնտիա
կհեղափոխե՞ք Պոնտիա կմերկանա՞ք Պոնտիա ոռնա՛ ոռնա՛ Պոնտիա
ծիծաղի՛ Պոնտիային քունեք կընգնեք Ես ընգել եմ Պոնտիա հռհռա՛
Պոնտիա կգնդակահարե՞ք Պոնտիա կբարձրանա՞ք Պոնտիա կաղաչե՞ք
Արվեստը բարձր է սիրուց Մեծ է սիրուց Արվեստը մեջս անգամ տեղ չարեց
Ես բավական չեի միջիցս թափվում է ցայտում Պոնտիա Պոնտիայի
անհամար թշերը կչափալախե՞ք Պոնտիա կղժժա՞ք Պոնտիա կճվճվա՞ք
Պոնտիա կշորթե՞ք Պոնտիա բառաչելով կմորթե՞ք Պոնտիա կհաչա՞ք
Պոնտիա քսի կտա՞ք Պոնտիա արածողների վրա Պոնտիա կքաքե՞ք
Պոնտիա կկակազե՞ք Պոնտիա տնքա՛ Պոնտիա կսանրե՞ք Պոնտիա
կգողանա՞ք Պոնտիա կաճացնե՞ք Պոնտիա կհանդիպե՞ք Պոնտիա կզողե՞ք
(Արվեստ+Փիլիսոփայություն+Գիտություն+
+Քաղաքականություններ+Սպորտ+Բիզնես+c+++etc)՝-Պոնտիա=Պոնտիա
Արվեստը սիրուց դիմացկուն է սիրուց գեղեցիկ Պոնտիա Պոնտիաքան եմ
լինում Պոնտիա կկախարդե՞ք Պոնտիա կջրիկանա՞ք Պոնտիային կգրգռե՞ք
Պոնտիա կգոհաբերե՞ք Պոնտիա կասֆալտապատե՞ք Պոնտիա
կբետոնապատե՞ք Պոնտիա կստրկացնե՞ք Պոնտիա կթռցնե՞ք Պոնտիա
կկզգնե՞ք POP-Պոնտիա շնանալ կլրով & շնանալ պոնտիայով *Պոնտիա՛*
հենց հիմա՛ Պոնտիա՛ հենց հիմա՛ Պոնտիան մարգարեության համար
նույնն է ինչ կուռքը ճշմարտության Պոնտիայի հետ հարբենք Պոնտիա
շտապենք Պոնտիային կվախցնե՞ք Ռանդելու Պոնտիայի մեջ Պոնտիա

կճանաչե՞ք Պոեզիայի մեջ կթափե՞ք տեխնոկրատ Պոեզիա Պոեզիան
կբռնաբարի Պոեզիան կթքի՞ Պոեզիա կականազերծե՞ք Պոեզիա
կժպտա՞ք Պոեզիա կպարե՞ք Պոեզիային կնախանձե՞ք Պոեզիայից
հայտնի կլինե՞ք Պոեզիա կվիրահատե՞ք Պոեզիա Պոեզիա կխորխե՞ք
Պոեզիա կքոքե՞ք Պոեզիային պոզեր կդնե՞ք Պոեզիա կբխկա՞ք Պոեզիա
կմաշկե՞ք Պոեզիա ժաժ կտա՞ք Պոեզիա կկլպե՞ք Պոեզիա կբուժե՞ք
Պոեզիա կսխկե՞ք Պոեզիա կկրտե՞ք Պոեզիա կայլասերե՞ք Պոեզիա
կգրե՞ք Նորածին Պոեզիայի ոռը կսրբե՞ք Պոեզիա եմ լարում Պոեզիա-
կամիկածեի լեզուն ատամներովս դակած սուրում եմ պատրաստ ամեն
ինչի ուր էլ տանի Պոեզիայի սանրվածքը խառնե՞ք ուղարկե՞ք
հեղափոխության Պոեզիային փաթաթեք թւներիդ չափե՞ք ձեր սրտի
ճնշումը Պոեզիայի հետ TV նայեք ձեր հոգու արվարձաններն ու
գետտոները Պոեզիային հանվացրեք ու մեջը դրե՞ք Պոեզիա
կիրականացնե՞ք Պոեզիայից երեխա կուզենա՞ք Պոեզիա կարգելե՞ք
Պոեզիա կջնջխե՞ք Պոեզիա կծաղրե՞ք կկանչե՞ք դուելի *Երգի*
Պոեզիային կզինակցե՞ք Պոեզիային սահմանում կտա՞ք Պոեզիա
կխլացնե՞ք Պոեզիա կկուրացցնե՞ք Պոեզիա կլռե՞ք Պոետիկ կմահանա՞ք
Պոետիկ կանմահանա՞ք Պոեզիա կքաղաքականացնե՞ք Պոեզիան
սեպտեմբերի 11 կանե՞ք Պոեզիան մեծահոգի՝ է Պոեզիա կհարցնե՞ք
Պոեզիա կհռհռա՞ք Պոեզիային բոզի կտանե՞ք Պոեզիային կհասցնե՞ք
ինքնասպանության Պոեզիան տեղ կհասցնե՞ք Պոեզիա կգժվե՞ք
Պոեզիաքամ եմ լինում Պոեզիա կկլոնավորե՞ք Պոեզիա կխելագարվե՞ք
Պոեզիա կգժվե՞ք Պոեզիա կցնդվեք Պոեզիա կհարբե՞ք Պոեզիա
կդավաճանե՞ք Պոեզիայով մեկ կզբոսնե՞ք Պոեզիա կթաքցնե՞ք
Պոեզիայից կամաչե՞ք Պոեզիա կքոքսե՞ք Պոեզիան խցկե՞ք իմ կորած սև

կատվի ոռի ծակն ու ջերմաստիճանն ինձ հաղորդեք Պոեզիա կխոսցնե՞ք
Պոեզիայի համար կնստե՞ք Պոեզիա կխլնքոտե՞ք Պոեզիայի աչքերը չե՛ս
փակի Պոեզիա կշնչնե՞ք Պոեզիա կգոյատևե՞ք Պոեզիան պետքներիդ ա՞
Պոեզիայով կգրոհե՞ք *Երգի* Պոեզիային 39 անգամ կդադե՞ք Պոեզիա
կդավանե՞ք Պոեզիան ձեր բանկային հաշվի մեջ կդնե՞ք Պոեզիա կթսե՞ք
Պոեզիան մեծահոգի է Պոեզիա կտռե՞ք Պոեզիա կկոխրջե՞ք
Պոեզիաբուրգեր կխժռե՞ք Պոեզիա կսոսնձե՞ք Պոեզիա կցռե՞ք Պոեզիայի
վրա Պոեզիա *հա*-ից ու *չէ*-ից անդին Պոեզիա կպլստա՞ք Պոեզիա կքորե՞ք
Պոեզիա կտիրաժավորե՞ք Պոեզիա կտիրաժավորե՞ք Պոեզիա
կտիրաժավորե՞ք Պոեզիա կտապակե՞ք Պոեզիա կգլորե՞ք Խաբված
ամուսինները պոզահարում են Պոեզիա Պոեզիա կցուցադրե՞ք Պոեզիա
կպրոլետարացնե՞ք Իսկ դուք կկարենայի՞ք Իսկ դո՞ւք Իսկ դո՞ւք Իսկ
դո՞ւք Իսկ դո՞ւք Իսկ Իսկ Իսկ Պոեզիա Սպասելիս Իսկ դո՞ւք Իսկ դո՞ւք Իսկ
դո՞ւք Poetry – Be the F!rst to Know Արվեստը բարձր է Սիրուց հասուն
որոնումների Պոեզիա Պոեզիա կնկարահանե՞ք Պոեզիա կփախնե՞ք
Պոեզիայի շուրջ 80 օրում կանցնե՞ք Պոեզիա կխանդե՞ք Պոեզիա
տոնե՞!!!նք Պոեզիա կնթնե՞ք Պոեզիա կմիացնե՞ս Պոեզիա կմրցե՞ք
Պոեզիա կխռնփացնե՞ք Պոեզիա կկատակե՞ք 1000 ու մեկ Պոեզիա
Պոեզիայի 40 օրը Պոեզիա 49 100 տարվա Պոեզիա Երեք Պոեզիա Ալի
Բաբան և 40 Պոեզիաները X Պոեզիա/Պոեզիա Պոեզիա
կաստվածացնե՞ք Այսպես խոսեց Պոեզիան Պոեզիա կփաղաքշե՞ք
կփղանա՞ք Պոեզիայի դեմ կընդվզե՞ք Մեր պատկերովը եւ մեր
նմանութեան պես պոեզիա շինենք որ իշխեն ծովի ձկների եւ երկնքի
թռչունների եւ անասունների եւ բոլոր երկրի վերայ եւ երկրի վերայ
սողացող բոլոր սողունների վերայ եւ բոլոր ժանտ

հանցագործությունների վերայ Պոեզիա կվերափոխե՞ք Պոեզիա կգահազրկե՞ք Պոեզիա կսոցիալիզացնե՞ք Պոեզիային կվարակե՞ք ձեզնով *Երգի* Պոեզիա Պրոտեստ Պոեզիա Բողոք Պոեզիա ճահիճ Պոեզիա Պրոտեստ Պոեզիան 23 տարեկան է Պոեզիային լեզու կհանե՞ք Պոեզիան ձեր աչքի առջև է Պոեզիան լսիտացիայից կհանե՞ք Պոեզիա փշաքաղվե՞ք Պոեզիա կթրաշե՞ք Պոեզիաթափ Պոեզիացան Պոեզիահավաք 40 օրուգիշեր 20 000 լր Պոեզիայի տակ պատրա՞ստ եք խեղդվել Պոեզիան տիղմից դուրս կքաշե՞ք քաշեք և դուք կազատվեք վայ մերը քունենմ ոնց որ Պոեզիայի վկա լինենմ էպիդեմիա աղանդավոր Պոեզիայի վարակ Պոեզիա ամենուր եւ Աստուած կատարեց եօթներորդ օրումն իր Պոեզիան որ արավ եւ եօթներորդ օրը մեռավ իր բուրբ գործքիցը որ արավ ճշմարի ճշմա ճշմարիտ ճշմարիտ ասում են ձեզ եթե Աստուած ձեր մեջ ընկնելով չմեռնի ինքը միմակ կ'մնայ բայց եթե մեռնի շատ պտուղ կ'բերե Պոեզիա կմահապատժե՞ք Աշխարհը մե Պոեզիա է Poesium Mobile! Ագիտպոեզիա Պոեզիա Պոռնո Աստղ Պոեզիա Ռոք Աստղ Պոեզիա Փոփ Աստղ Պոեզիա Պագոնի Աստղ Պոեզիա կխայտառակե՞ք Պոեզիա կթռչկոտե՞ք Պոեզիա կպպզե՞ք Պոեզիա կավլե՞ք Պոեզիա կմլավե՞ք իմ կատվի նման կլիզե՞ք Պոեզիա Դո՛ւն Կրակ Չա՛գածդ Կրակ Դո՛ւն Կրակ Չա՛գածդ հագածդ սև Պոեզիա կմռթմռթա՞ք Պոեզիա.exe Պոեզիա կմրափե՞ք Պոեզիա կպորտապարե՞ք Պոեզիա Պոեզիա Պոեզիա աու Պոեզիա հեհեհեհե՛յ Պոեզիա կփնտրե՞ք Պոեզիա կռազմականացնե՞ք Պոեզիա կդիսկրիմինացնե՞ք Պոեզիա կմմբակոծե՞ք Պոեզիա կարթնանա՞ս Պոեզիա կքնե՞ս Բարի քուն քեզ Անցանք առա՛ջ Պոեզիա կերկրպագե՞ք Պոեզիա կշվցնե՞ք Պոեզիա ստե Պոեզիա ընդե Պոեզիա.swf Պոեզիա ամենուր Պոեզիա կցլցլա՞ք Պոեզիա կռենտոզենե՞ք

Ձեր փրթված երակներից Պոեզիաներ կցայտե՞ն Պոեզիա կաթաց
գրգռված օրգաններից Պոեզիա կչիշիկացնե՞ք Պոեզիան բուռն տա՞
Պոեզիա կկախվե՞ք Պոեզիան բուռն տա՞ Պոեզիա կմեկնե՞ք Պոեզիա.jpg
Պոեզիա.html Պոեզիան բուռնների տա՞ Պոեզիայի ֆազզերը քցեց
Պոեզիան վարարեց դողդողաց Պոեզիան դղրդաց Պոեզիան չի հոգնում
Պոեզիա կսլանա՞ք Լույսի հետևից կհասցնի ու կգերազանցի միայն
Պոեզիան բացում է թե լույսի թե մթան արագություն չունի դրանցից ոչ
մեկի կարիքը Պոեզիայից կխռովե՞ք Պոեզիա կընկերանա՞ք Պոեզիան
կներծծի ձեր դաշտանը *O Let's make things better Poesia* Պոեզիա
գրքից անդին կնախաճաշե՞ք Պոեզիա կդաստիարակե՞ք Պոեզիա
պատանդ կվերցնե՞ք Պոեզիա կոնտրետս Պոեզիա էքստազ էքստրեմիզմ
Պոեզիայի դեմ կոնտրկուլտուրա ուտոպիա փախուստ դեպի Պոեզիա
խոսքի հայրենիք անարխիա կոնտրէքստազ կոնտրպոեզիա
կոնտրուտոպիա կոնտրնրանք կոտրտանք կոտրտանք կոտրտանք
անտիպետություն անտիֆրիզ անտիմարդ հասարակություն Պոեզիան
ձեր բուռն տա՞ *Մեռի* Պոեզիան ձեր բուռն տա՞ *Մեռի* Պոեզիան ձեր բուռն
կտա *Մեռի Մեռի Մեռի* հա հա հա հա անտիգալակտիկա հակամահ-
հակակյանք կախարդանք փրկություն բուռն Փրկիչ Պոեզիա Պոեզիա
Պոեզիա մինչև վերջ Պոեզիա Պոեզիա մինչև հերթական սկիզբ Պոեզիա
Պոեզիա մինչև հերթական վերջ անելանելիություն սկզբից ու վերջից
անդին բան չկա՞ Պոեզիա Պոեզիա Պոեզիա կա *Պոեզիա ≠ Պոեզիա*
կան Պոեզիայի հարսնյակ պոետներ կան Պոեզիայի պարկուճ պոետներ
ես Պոեզիայի սիգնալիզացիան եմ Պոեզիայի նկատմամբ բացառվում է
ցանկացած Օքսիմորոն կան մի քանի օքսիմորոններ Պոեզիայի
կապակցությամբ օրինակ *Անախրոնիկ Պոեզիա Անատոպիկ Պոեզիա*

անասնտրոպիկ Պոեզիա և Օքսիմորոններ Պոեզիայի կապակցությամբ

Ղարսի խորոված խժռող վրայից Կոկա Կոլա խմող ապահովիչի դերում
գույնզգույն պցերի մեջ խցկվող Պոեզիա Պոեզիան գոյության
գոհաբերություն է բառին գոյությունն ֆիքսող այդ տարրին Պոեզիան
ավելին է քան բառը և դա է Պոեզիա գրելու հնարավորության
գրավականը Պսիխոֆարմացևտիկ արդյունաբերության
ֆարմակոլոգիական թունաքիմիկատային զրթուզիբիլային Պոեզիա Իմ
911-ը Պոեզիան է Պոեզիա կահազանգե՞ք Պոեզիա նյու կլուսանկարե՞ք
Պոեզիա.doc Պոեզիա ատրճանակի փողի տակ Պոեզիա ճռցրած կա՞ք
ROAD 66-ի վրա Պոեզիային կբանտարկե՞ք ու ոռից կքունե՞ք Պոեզիա
խաղ Պոեզիա ուրիշ **ուրիշ ուրիշ** Պոեզիա Պոեզիային չեք շրջափակի
Պոեզիային պոզեր դնելն անհնար է Պոեզիան ամեն ինչ ու ամեն ուր է
Պոեզիան ամենուր է կհասնե՞ք հետևից Պոեզիային չեք հասնի չեք անցնի
Պոեզիան ամենուր է Երկիր մոլորակը բոլոր գալակտիկաների
ամենապոետիկ մոլորակն է տոներով պոեզիայով սեքսով պոետիկ պոռնո
սայթերով պոետիկ բիզնեսով պոետիկ համաշխարհային պատմությամբ
ու հատկապես պատերազմներով սովերով գժոտ
տոնակատարություններով ծեծկռտուքներով դիսկոտեկներով քեֆերով
օրգիաներով մեզնով պոետիկ համակենտրոնացման ճամբարներով
Երկրի երկու կիսագնդերը հիշեցնող աչքերով ու ձեռքի ափերով
ուղեղներով ու թոքերով ոռերով ու ձվերով ու կավիտացիայի չենթարկվող
պոետիկ ծծերով պոետիկ հեղափոխություններով մահացու պոետիկ
ձախողումներով ու դեպրեսիաներով աղերսներով ու ողբերով պոետիկ
հառաչներով ու խլացուցիչ գոռգոռոցներով ու պոետիկ
ցեղասպանություններով Պոետիկ դուլարներով Պոետիկ սերերով ու

ատելություններով Բալիստիկ Պոեզիայով Պոեզիայի էպիդեմիա մոտս Պոեզիախտի վերջին փուլ Անբուժելի Պոեզիախտ Պոեզիաքան են լինում

Պոեզիա Պոեզիա Պոեզիա լիքը լիքը Պոեզիա Հայրական ճակատի մի քանի տող պոեզիայի տաժանակիր վերծանում մանկուց մինչ- և հետհայելային փուլ կոտորվում են մաս-մաս ինձ զգում են մասնատված այնքան մասերի որքան տարանջատված բառ կա այս աշխարհում չէ ինձ անդրադարձնող հայելին է փշրվում երբ Պոեզիան կատաղած շարտեցի վրան Պոեզիա կփոխարինե՞ք Պոեզիան էլ հետն էր փշրվել ու հիմա հապշտապ իրար են կցել կոլաժավորել իրար ինչ քիչ թե շատ պահպանվել էր բունտի հետևանքով երբ հայելու մեջ Աստծո պատկերն ընկավ աչքիս Պոեզիա կարա՞ք Իմ ազգանվան պատմությունը սերում է ամենապոետիկ մոլորակի ամենապոետիկ ցեղասպանություններից մեկից Պոեզիային մինետ կանե՞ք Պոեզիայի տրաֆիկինգ գովազդների միջոցով Պոեզիա կփորե՞ք Պոեզիա կքրտնե՞ք Պոեզիա կջղայնանա՞ք Պոեզիա կքրֆե՞ք Պոեզիա կթունավորե՞ք Պոեզիա կեռացնե՞ք Պոեզիա կմրսե՞ք Պոեզիա կլսե՞ք Պոեզիա կգմփցնե՞ք կպայթըցնե՞ք պոեզիա կտրաքցընե՞ք կտեղադրե՞ք պառլամենտի շենքի տակ Պոեզիա կսպանե՞ք ճշմարիտ ճշմարիտ ասում են ձեզ եթե Պոեզիան ձեր մեջ ընկնելով չմեռնի ինքը միմակ կ'մնայ բայց եթե մեռնի շատ պտուղ կ'բերե շատ ցասում կ'բերե շատ գժություն կ'բերե ինձ շատ հունից կ'հանե ինձ կ'կատաղեցնե ինձ կ'պայթեցնե Պոեզիա ինձ կ'փսխեցնե՛ Պոեզիա սիկտիր Պոեզիա ներիր ինձ բայց եթե չվնդեն քեզ միջիցս կդառնամ պոեզիայի ամենաընդարձակ գերեզմանոցը այնուամենայնիվ կամքիցս վեր է Արվեստն ամենապտղատու դիակն է Պոեզիան տեղ չի թողնում իրեն հակադրվելու Բողոք ընդդեմ Պոեզիայի Աբսուրդ Պոեզիա քունիր թողիր

Պոեզիան ինձ հանգիստ չի թողնում և ես ազատում եմ Պոեզիային իրեն տանջող կլաուստրոֆոբիայից բայց օգուտ չունի իմ Պոեզիան տառապում է կլաուստրոֆոբիայով ուր էլ լինի նա դուրսը թե ներսը այս բաների մեջ թե անդին ձեր մեջ թե նրանց մեջ Ամբողջ Արվեստը Արվեստագետի պատկերացումն է մահվան մասին Պոեզիայի տոտալությունը մահ է Պոեզիայի մահ ախր չէ՞ որ որևիցե երևույթի համատարած տոտալությունը ենթադրում է նույն այդ երևույթի ինքնության տարրալուծում անհետ կորուստ և իմ դաժան փորձերը նրան որևէ կերպ սահմանում տալ հունից հանում եմ նրան կատաղեցնում ու ես դրանից դրանից փախստաբար կայք եմ բռնում այդ սադոմազոֆիլից գիտակցելով որ իսկական ՊՈԵՏԻ ԽԵՌԸ ԳՐԱՎԻՏԱՑԻԱՅԻ ՉԻ ԵՆԹԱՐԿՎՈՒՄ Եղե՛ք Ռեալիստ Պահանջե՛ք Անհնարինը Պահանջե՛ք Պոե՛զիա ես նույնքան անհնարին եմ որքան Պոեզիան Պոեզիան է ինձ ընտրել և ոչ հակառակը Պոեզիան էլ ինձ գրքի պես կվերջացնի ինձ և դա կլինի Պոեզիայի ինքնասպանությունը Պատանեկան էքստազների մեջ երբ ինձ խենթացնում էր 60-ականներից 90-ականները պատմության ժայթքող մաշկին դաջված Հակաադոռնյան էքստազամետ երաժշտությունն ու Պոեզիա արորտ կանե՞ք ու պերֆորմանսն ու հեփընդինգը մոռացա ինչ-որ սիրածս ու չսիրածս սպեցեֆեկտներն ու հետմահու սեքս թե էսթետիկական կատակլիզմների բուժիչ հատկությունները գիտատեխնիկական նվաճումներ որոնք կստեղծեին ինչ-որ խաբկանքներ ու իբր վերջնականապես կփակեն երիտասարդության հեղափոխական ռեխը խառնվել *Երգի* խճճվել կորցնել սեփական մազերի հաշիվը Պոեզիային գիշերը հեքիաթ կկարդա՞ք դինոզավրների մասին Պոեզիան կփոխե՞ք հայրենիքի հետ

Պոեզիան կփոխե՞ք փողի հետ Այս նույն հարցերը կուղղե՞ք Պոեզիային
ծեր անունից Պոեզիան չափման միավոր է որով կարելի է չափել
Արտիստի դժբախտության ու ներքին անտագոնիզմի անհաղթահարելի
անելանելիության ու անչափ երջանկության ծավալը հետևյալ
բանաձևով պոեզիա–պոեզիա=պոեզիա Չվախենալ Պոեզիայից ուրեմն
Չվախենալ Մահից Ինչ երևակայելի է այն իրագործելի է Պոեզիա Չենց
մարդկությունը ոչնչացնի Պոեզիան մարդկությունը կթևակոխի հավերժ
խաղաղության շրջան և այդ ժամանակ նրան պատերազմներ պետք չեն
լինի պետք չեն լինի բանակներ ռազմական նավեր մարտական
ինքնաթիռներ ու թունավոր նյութեր Այդ ժամանակ մարդկությունն արդեն
հավիտյանս հավիտենից չի տեսնի պատերազմ չի տեսնի և սեփական
արտացոլքը հայելու մեջ

ԵՍ ԼՌՈՒՄ ԵՄ ԱՅՆ ԺԱՄԱՆԱԿ ԵՐԲ ԼՌՈՒԹՅՈՒՆԸ ԲՈՒՆՏ Է ԸՆԴԴԵՄ ԽՈՍՔԻ